

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

1. เรื่อง การพยาบาลผู้ป่วยที่มีภาวะไตวายเฉียบพลันและโรคร่วม
2. ระยะเวลาดำเนินการ ตั้งแต่วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2566 ถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2566 รวมระยะเวลา 7 วัน
3. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

โรคไตวายเฉียบพลัน (Acute kidney injury)

ความหมายของโรค

ภาวะไตวายเฉียบพลัน หมายถึง ภาวะที่มีการสูญเสียการทำงานของไตในช่วงเวลาเป็นชั่วโมงหรือเป็นวัน เป็นผลให้เกิดการคั่งของของเสียและการควบคุมสมดุลกรดด่าง รวมทั้งปริมาณน้ำและเกลือแร่ในร่างกายผิดปกติ ซึ่งถ้าไม่ได้รับการรักษาอย่างทันท่วงที่อาจมีอันตรายถึงชีวิตได้ การใช้คำว่า “เฉียบพลัน” นอกจากบ่งถึงช่วงเวลาจะระยะสั้นที่เกิดขึ้นแล้ว ยังบ่งถึงความเป็นไปได้ที่จะกลับสู่ภาวะปกติได้ (ทัศน์พรรณ ศรีทองกุล, 2559)

พยาธิสภาพ

สามารถแบ่งกลุ่มการเกิดภาวะไตวายเฉียบพลันตามชนิดของโรคฯ เป็น ischemic, septic และ nephrotoxic acute kidney injury Ischemic acute kidney injury เป็นสาเหตุสำคัญของภาวะไตวายเฉียบพลัน ทั้งชนิดที่เกิดในโรงพยาบาล และชนิดที่เกิดนอกโรงพยาบาล ประกอบด้วยระยะต่างๆ

Prerenal azotemia เกิดขึ้นเมื่อปริมาณเลือดที่เข้าสู่ไตลดลง ทำให้มี GFR ลดลงระดับ blood urea nitrogen (BUN) และระดับครีโอดีนีนในเลือดเพิ่มขึ้น ภาวะดังกล่าวเกิดขึ้นเพียงชั่วคราว เนื่องจากกลไก autoregulation ซึ่งควบคุมการกรองของเสียผ่านไต ยังสามารถทำงานได้ตามปกติ โดยส่วนใหญ่ผู้ป่วยจะมีปริมาณปัสสาวะลดลง แต่ในบางราย ปริมาณปัสสาวะอาจจะไม่ลดลงก็ได้ ในปัจจุบันยังไม่มีการกำหนด นิยามของคำว่า prerenal azotemia ที่ชัดเจน ส่วนใหญ่จะหมายถึง ภาวะที่ “reversible increase in serum creatinine and urea concentrations, characterized by intact renal parenchymal function with renal hypoperfusion” ร่วมกับมือตราส่วนของค่า BUN ต่อระดับครีโอดีนีนในเลือดเพิ่มขึ้น เกิดจากมีการหลั่ง antidiuretic hormone (ADH) เพิ่มขึ้น ขณะที่มี acute stress ทำให้มีการดูดกลับ ของ น้ำและ urea จาก renal tubules เข้าสู่ระบบการไหลเวียน เลือดเพิ่มขึ้น โดยทั่วไปการพื้นตัวของไตจะเกิดขึ้นภายใน 72 ชั่วโมง ดังนั้น การใช้คำว่า “prerenal azotemia” ที่ถูกต้องจึงมักเป็นการประเมิน ภาพรวมของผู้ป่วยย้อนหลัง (ณัฐชัย ศรีสวัสดิ์ และเกรียง ตั้งส่ง่า, 2560)

Post renal acute renal failure คือ ไตวายเฉียบพลัน ที่เกิดจากการอุดตันของระบบทางเดินปัสสาวะ ที่พบบ่อย ได้แก่ การอุดตันที่ระดับกระเพาะปัสสาวะ (Urinary retention) หรือที่ระดับต่ำกว่ากระเพาะปัสสาวะลงมา (Infravesicular obstruction เช่นท่อปัสสาวะ) สาเหตุของ post renal acute renal failure ที่พบได้น้อยกว่า คือ การอุดตันที่ห้อไต (ureter) ทั้งสองข้าง หรือการอุดตันที่ห้อไตข้างเดียวในผู้ป่วยที่มีไตเหลือเพียงหนึ่งข้าง (วสันต์ สุเมธกุล, 2561)

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

พยาธิสภาพ(ต่อ)

Acute Tubular Necrosis (ATN) เมื่อเกิดภาวะขาดเลือด (ischemia) ต่อไตที่นานหรือรุนแรง เพียงพอ จะทำให้โครงสร้างภายในไตในส่วนของ renal vasculature, tubular epithelium เกิดการเปลี่ยนแปลงปฏิกิริยาการเปลี่ยนแปลง ของเนื้อเยื่อไตหลังจากภาวะขาดเลือดอาศัยกระบวนการ inflammation, innate และ acquired immune response การที่ proximal renal tubular epithelium สูญเสีย cytoskeletal integrity และ เซลล์ polarity proximal tubule brush border หลุดลอก รวมถึง adhesion molecule และ โปรตีนสำคัญที่ตำแหน่งผิวของ renal tubular epithelium membrane เช่น Na+/K+ -ATPase และ beta integrins เคลื่อนที่ผิดจากตำแหน่งปกติไป (mislocalization) มีความผิดปกติของ cell to cell interaction และมีการหลุดลอกของ renal tubular epithelium เกิดการตายแบบ apoptosis และ necrosis แล้วหลุดลอกออกไป ทำให้บริเวณที่กันระหว่างสารน้ำและ solute ใน tubular lumen ที่ถูกกรองผ่าน glomeruli กับ peritubular interstitium เหลือเพียงแค่ denuded basement membrane เท่านั้นทำให้สาร solute ที่ถูกกรองผ่าน glomeruli จะไหลย้อนกลับไปที่ renal interstitium ในที่สุดทำให้ปัสสาวะน้อยลง

Nephrotoxic acute kidney injury กลไกหลักในการเกิด drug-induced nephrotoxicity ได้แก่ direct injury ซึ่งประกอบด้วย tubulointerstitial injury, interstitial nephritis, glomerular injury, obstructive uropathy และ indirect injury และเกิดพยาธิสภาพแบบ acute tubular necrosis (ATN) ตามมา(น้ำซุ้ย ศรีสวัสดิ์ และเกรียง ตั้งส่ง, 2560)

ตารางที่ 1 เกณฑ์การวินิจฉัยภาวะไตวายเฉียบพลันโดยใช้ KDIGO criteria

ระยะต่างๆ	เกณฑ์ตามระดับ serum creatinine	เกณฑ์ตามปริมาณปัสสาวะ
ระยะที่ 1	มีระดับครีเอตินีนในเลือดเพิ่มขึ้นเท่ากับหรือมากกว่า 1.5 เท่า ของค่าระดับครีอตินีนในเลือด เริ่มต้นหรือมีระดับครีอตินีนในเลือดเพิ่มขึ้นเท่ากับหรือมากกว่า 0.3 มิลลิกรัม ต่อเดซิลิตร ในระยะเวลา 48 ชั่วโมงนับจากเริ่มต้น	มีปัสสาวะน้อยกว่า 0.5 มิลลิลิตรต่อ น้ำหนัก ตัวต่อชั่วโมง เป็นเวลาอย่างน้อย 6 ชั่วโมง
ระยะที่ 2	มีระดับครีอตินีนในเลือดเพิ่มขึ้นเท่ากับหรือมากกว่า 2 ถึง น้อยกว่า 3 เท่า ของค่าระดับครีอตินีนในเลือด เริ่มต้น หรือมีระดับครีอตินีนในเลือดเพิ่มขึ้นเท่ากับหรือมากกว่า 3 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตรหรือ ผู้ป่วยต้องทำการบำบัดทดแทนไต	มีปัสสาวะน้อยกว่า 0.5 มิลลิลิตรต่อ น้ำหนักตัวต่อชั่วโมง เป็นเวลาอย่างน้อย 12 ชั่วโมง
ระยะที่ 3	มีระดับครีอตินีนในเลือด เพิ่มขึ้นเท่ากับหรือมากกว่า 3 เท่า ของค่าระดับครีอตินีนในเลือด เริ่มต้น หรือมีระดับครีอตินีนในเลือดเพิ่มขึ้นเท่ากับหรือมากกว่า 4 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตรหรือ ผู้ป่วยต้องทำการบำบัดทดแทนไต	มีปัสสาวะน้อยกว่า 0.3 มิลลิลิตรต่อ น้ำหนักตัวต่อชั่วโมง เป็นเวลาอย่างน้อย 24 ชั่วโมง

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

การรักษา (วันที่ สุเมธุล, 2561)

Pre renal ARF: รักษาโดยการให้สารน้ำและเกลือแร่ทดแทนจนกว่า volume status ของร่างกายจะเข้าสู่ภาวะปกติ และรักษาต้นเหตุที่ทำให้ร่างกายสูญเสียสารน้ำออกนอกร่างกายให้หาย เช่นให้ยาปฏิชีวนะรักษาโรคท้องเสียจากCholera, รักษาโรคอาเจียนเป็นเลือดให้หายขาด เป็นต้น สำหรับกลุ่มอาการที่เรียกว่า effective circulation volume depletion เช่นโรค congestive heart failure, nephrotic syndrome, cirrhosis ให้รักษาตามความเหมาะสมของโรคที่เป็นสาเหตุนั้น เช่นให้ยาขับปัสสาวะชนิด loop diuretics ในผู้ป่วย congestive heart failure, ให้ยา aldosterone antagonist ในผู้ป่วย cirrhosis และการให้ยา corticosteroid หรือ cytotoxic agents ในผู้ป่วย nephrotic syndrome เป็นต้น

Post renal ARF: รักษาโดยการแก้ไขการอุดตันของระบบ KUB เช่นการใส่สายสวน Foley's catheter เพื่อรักษาการอุดตันที่ bladder outlet และการทำ Percutaneous nephrostomy เพื่อแก้ไขการอุดตันที่หัวไต (ureter) ทั้งนี้ควรให้การแก้ไขการอุดตัน ร่วมไปกับการรักษาต้นเหตุที่ทำให้เกิดการอุดตัน เช่น ทำ prostatectomy เพื่อรักษาโรค benign prostatic hyperplasia การให้ยาป้องกันไม่ให้เกิดนิ่วซ้ำ (recurrence stone) ในระบบทางเดินปัสสาวะ เป็นต้น

Intrinsic ARF ชนิดที่เป็น Acute Tubular Necrosis: หลักการรักษาที่สำคัญคือป้องกันไม่ให้เสียการทำงานเพิ่ม ป้องกันโรคแทรกซ้อน และส่งเสริมให้เกิดการฟื้นตัวของไต โดยจำแนกแนวทางการรักษาได้ดังนี้

1. การรักษาประคับประคองอาการ (supportive care): การรักษาประคับประคองอาการมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันไม่ให้ไตเสียการทำงานมากขึ้นไปอีก และป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่พับได้ระหว่างที่ไตยังไม่มีการฟื้นตัว

2. การรักษาโดยการทำ dialysis หากรักษาโดยการประคับประคองแล้วผู้ป่วยมีข้อซึ่ง (indication) ก็ควรทำการรักษาโดยการทำ dialysis เช่น ผู้ป่วยมีอาการของ uremia, volume overload, severe metabolic acidosis, severe hyperkalemia และผู้ป่วยมีระดับของ nitrogenous waste products ในเลือดสูง

การพยาบาลผู้ป่วยไตวายเฉียบพลัน (สุรีย์วรรณ รัตนกิจสุนทร, 2563)

1. ประเมินสภาพผู้ป่วย โดยสังเกตอาการเหนื่อยลัดลง ระดับความรู้สึกตัวดีขึ้น
2. ประเมินสารน้ำ เข้า-ออก ทุก 8 ชั่วโมง โดยเฉพาะการบันทึกปัสสาวะต้องไม่น้อยกว่า 0.5 มิลลิลิตร/น้ำหนักตัวหน่วยเป็นกิโลกรัม/ชั่วโมง
3. ประเมินภาวะน้ำท่วมปอดหายใจเหนื่อย นอนราบไม่ได้ บวมมากขึ้น
4. ติดตามผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ เพื่อดูการทำงานของไต
5. แนะนำเกี่ยวกับอาหารที่ควรรับประทานให้รับประทานอาหารลดเค็ม
6. ดูแลให้ได้รับสารน้ำที่เพียงพอเพื่อเพิ่มอัตราการกรองของไต และขับของเสียเพิ่มมากขึ้น

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

โรคเบาหวาน (Diabetes Mellitus)

ความหมายของโรค (สิระ กอไฟศาล, 2565)

โรคเบาหวาน คือ โรคที่มีระดับน้ำตาลในเลือดสูงกว่าปกติอย่างต่อเนื่อง อาจเกิดจากความผิดปกติของตับอ่อนที่หลังออกซิโนฟิโนนอินซูลินได้น้อยกว่าปกติ หรือเกิดจากภาวะดื้อต่ออินซูลินซึ่งพบได้ในโรคอ้วน โดยสามารถตรวจเบาหวานได้โดยการตรวจน้ำตาลในเลือดหลังอาหารประมาณ 8 ชั่วโมง หากระดับน้ำตาลในเลือดมากกว่าหรือเท่ากับ 126 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร หรือตรวจค่าน้ำตาลสะสมได้มากกว่า 6.5% ก็เข้าเกณฑ์ของโรคเบาหวาน

พยาธิสภาพ (อรพิน สีขava, 2561)

โรคเบาหวานเกิดจากความบกพร่องของยอร์โมโนนอินซูลินอินซูลินเป็นยอร์โมนที่ผลิตโดยตับอ่อนทำหน้าที่ช่วยนำน้ำตาลกลูโคสในเลือดเข้าสู่เซลล์ทั่วร่างกายเพื่อเพาะလัญให้เป็นพลังงาน สำหรับการทำหน้าที่ของอวัยวะต่างๆ ผู้ที่เป็นเบาหวานจะพบว่าตับอ่อนผลิตอินซูลินได้น้อยหรือไม่ได้เลย หรือผลิตได้ปกติแต่ประสิทธิภาพของอินซูลินลดลงเมื่อขาดอินซูลินหรืออินซูลินทำงานไม่ได้ น้ำตาลในเลือดจึงเข้าสู่เซลล์ต่างๆ ได้น้อยกว่าปกติ จึงเกิดการคั่งของน้ำตาลในเลือดและน้ำตาลจะถูกขับออกทางปัสสาวะ น้ำตาลที่เข้มข้นจะพา้น้ำออกมานานวนมาก ทำให้ผู้ป่วยปัสสาวะบ่อยพร้อมกับสูญเสียเกลือแร่บางชนิดโดยเฉพาะโซเดียมร่างกายจึงขาดทั้งอาหาร น้ำ เกลือแร่ จึงมีอาการหิวบ่อย กินจุกระหายน้ำบ่อยและน้ำหนักลด ผอมลง บางรายอาจอ่อนเพลีย

ชนิดของโรคเบาหวาน (อรุณรัตน์ สุหనองบัว และลำไภ สุวรรณสาร, 2565)

1. โรคเบาหวานชนิดที่ 1 (Type 1 diabetes mellitus) ส่วนใหญ่พบในคนอายุน้อยกว่า 30 ปี ปัจจุบันมีอ้วนเกิดจากร่างกายสร้างแอนติบอดี้ทำลายเบต้าเซลล์ของตับอ่อนทำให้ไม่สามารถสร้างยอร์โมโนนอินซูลินได้ส่งผลทำให้ขาดอินซูลินโดยสิ้นเชิง การรักษาต้องฉีดอินซูลินทุกวันเข้าไปทุกแทน วิถีนั้นอาจทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อนที่มีอันตรายถึงชีวิตได้โดยเฉพาะภาวะเลือดเป็นกรด โดยอาจตรวจพบสารคีโตนในเลือด (Diabetic Ketoacidosis: DKA) หรือสารคีโตนในปัสสาวะ (Ketonuria)

2. โรคเบาหวานชนิดที่ 2 (Type 2 diabetes mellitus) เป็นชนิดที่พบมากที่สุดประมาณ ร้อยละ 95 ของผู้ที่เป็นโรคเบาหวานทั้งหมด มักพบในคนอายุ 30 ปีขึ้นไปปัจจุบัน อ้วน หรือผู้ที่มีประวัติบุคคลในครอบครัวโดยเฉพาะญาติสายตรงเป็นเบาหวาน เกิดจากร่างกายมีภาวะดื้อต่อ อินซูลินที่หลัง และเบต้าเซลล์ของตับอ่อนมีการหลั่งยอร์โมโนนอินซูลินไม่เพียงพอ

3. โรคเบาหวานที่มีสาเหตุจำเพาะ (Otherspecific type of diabetes mellitus) เป็น โรคเบาหวานที่มีสาเหตุขัดเจน ได้แก่ โรคเบาหวานที่เกิดจากความผิดปกติสายพันธุกรรมเดี่ยวจาก โรคของตับอ่อน จากการความผิดปกติของต่อมไร้ท่อ จากราย สารเคมี การติดเชื้อจากระบบอิมมูน เป็นต้น

4. โรคเบาหวานขณะตั้งครรภ์ (Gestational Diabetes Mellitus: GDM) เป็นโรคที่ตรวจพบครั้งแรกในหญิงตั้งครรภ์ โดยในขณะตั้งครรภ์ร่างกายมีความทนต่อกลูโคสผิดปกติ

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

สาเหตุของโรคเบาหวาน

เบาหวานสืบทอดทางกรรมพันธุ์ได้ แต่ก็เป็นเพียงหนึ่งในหลายปัจจัยเท่านั้น ยังมีปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดเบาหวานได้อีกหลายประการ เช่น

1. ความอ้วน เนื่องจากในคนอ้วนเนื้อเยื่อต่าง ๆ ในร่างกายมีการตอบสนองต่อฮอร์โมนอินซูลินน้อยลงอินซูลินจึงไม่สามารถนำน้ำตาลเข้าไปในเนื้อเยื่อได้เช่นเดิม จึงมีน้ำตาลส่วนเกินอยู่ในกระแสเลือด

2. สูงอายุ ตับอ่อนจะสังเคราะห์และหลังฮอร์โมนได้น้อยลง ในขณะที่ได้รับน้ำตาลเท่าเดิม จึงมีน้ำตาลเกินในกระแสเลือด

3. ตับอ่อนได้รับความกระแทกกระเทือน เช่น ตับอ่อนอักเสบเรื้อรังจากการดื่มสุรามากเกินไปหรือตับอ่อนบอบช้ำ จากการประสบอุบัติเหตุซึ่งมีความจำเป็นต้องผ่าตัดเอาตับอ่อนบางส่วนออก

4. การติดเชื้อไวรัสบางชนิด เช่น คางทูม หัดเยอรมัน

5. ยาบางชนิด เช่น ยาขับปัสสาวะ ยาคุมกำเนิด ทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดสูงขึ้นได้

6. การตั้งครรภ์เนื่องจากฮอร์โมนหลายชนิดที่รักษาความต้องการของอินซูลิน

อาการและอาการแสดง

อาการของของผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มักพบบ่อย ๆ คือ

1. ปัสสาวะบ่อย มีปริมาณมาก เนื่องจากกระบวนการกรองน้ำตาลในเลือดที่สูงมากออกจากปัสสาวะ โดยไนโตรเจนจะเป็นต้องดึงน้ำออกมากด้วย ดังนั้นผู้ป่วยยิ่งมีระดับน้ำตาลสูงมากเท่าใดก็ยิ่งปัสสาวะบ่อยและมากขึ้นเท่านั้น ทำให้ต้นมาเข้าห้องน้ำตอนกลางคืนหลายครั้ง

2. คอแห้ง กระหายน้ำและดื่มน้ำมากเป็นผลจากการที่ร่างกายเสียน้ำไป จากการปัสสาวะบ่อยและมากทำให้เกิดภาวะขาดน้ำ จึงต้องชดเชยด้วยการดื่มน้ำบ่อย ๆ

2.1. มีเลือดออกภายในร่างกาย ทำให้มีบิลิรูบินเข้าสู่กระแสเลือดมากกว่าปกติ

2.2. มีการดูดซึมกลับของบิลิรูบินจากลำไส้มากขึ้น ความสัมพันธ์กับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ได้แก่ breastfeeding jaundice (BFJ) พบร้าในแรกเกิด 2 - 4 วัน ที่ได้รับนมแม่ไม่เพียงพอ และbreastmilk jaundice syndrome (BMJ) พบร้าในแรกเกิด 4 - 7 วัน กลไกการเกิดยังไม่ทราบแน่นอน(บรรณิการ วงศ์ภาวดี, 2557)

การวินิจฉัย (อรุณรัตน์ สุทธองบัว และลำไพ สุวรรณสาร, 2565)

การวินิจฉัยโรคเบาหวานทำได้โดย 4 วิธีดังต่อไปนี้

1. ผู้ที่มีอาการของโรคเบาหวานชัดเจน คือ หิวน้ำบ่อย ปัสสาวะบ่อยและมาก น้ำหนักตัวลดลงโดยไม่ทราบสาเหตุ สามารถตรวจระดับพลาสมากลูโคสในเวลาได้โดยไม่ต้องดื่มหาหรือถ้ามีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 200 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร ให้วินิจฉัยว่าเป็นโรคเบาหวาน

2. การตรวจระดับพลาสมากลูโคสตอนเข้าห้องดื่มหาหรือขามคืนมากกว่า 8 ชั่วโมง (Fasting plasma Glucose) มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 126 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร หมายความรับบุคคลทั่วไปและผู้ที่ไม่มีอาการ

3. การตรวจความทนต่อกลูโคสโดยตรวจระดับพลาสมากลูโคส ภายหลังจากการดื่ม สารละลายที่มีกลูโคส 75 กรัม เป็นระยะเวลา 2 ชั่วโมง พบค่าที่มากกว่าหรือเท่ากับ 200 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร ให้วินิจฉัยว่าเป็นโรคเบาหวาน

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

การวินิจฉัย(ต่อ) (อรุณรัตน์ สุ่นองบัว และลำไ파 สุวรรณสาร, 2565)

4. การตรวจวัดระดับฮีโมโกลบินเอวันซีถ้ามีค่าเท่ากับหรือมากกว่า 6.5 เปอร์เซ็นต์ ให้วินิจฉัยว่าเป็นโรคเบาหวาน เป็นวิธีที่นิยมกันมากขึ้นในปัจจุบัน เพราะไม่จำเป็นต้องอดอาหาร แต่จะต้องตรวจวัดในห้องปฏิบัติการที่มีมาตรฐาน

การรักษาโรคเบาหวาน (อรุณรัตน์ สุ่นองบัว และลำไ파 สุวรรณสาร, 2565)

1. ตรวจวัดความดันโลหิต ตรวจระดับน้ำตาล ในเลือด ชั่งน้ำหนักคำนวน BMI วัดรอบ เอว

2. ประเมินการควบคุมอาหาร การออกกำลังกาย การรับประทานยา/ฉีดยา และ การให้คำแนะนำในการดูแลตนเอง

3. ส่งตรวจ ไขมันในเลือด, ระดับฮีโมโกลบิน เอวันซี, serum creatinine, albumin, ส่งตรวจปัสสาวะ microalbuminuria, รวมถึงตรวจตาและเท้า อย่างละเอียด อย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง

4. ประเมินภาวะแทรกซ้อน เพื่อส่งพบทนาย

4.1 ตา: สังเกตอาการเปลี่ยนแปลงของสายตา เช่นตาบวม มองเห็นภาพชัด (อาการเหล่านี้เกิดจากควบคุม ระดับน้ำตาลในเลือดไม่ได้) เบาหวานชนิดที่ 2 ควรได้รับการตรวจตา ตั้งแต่ครั้งแรกเมื่อแพทย์วินิจฉัยว่าเป็นโรคเบาหวาน และควรตรวจอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

4.2 ไต: สังเกตอาการบวม โดยเฉพาะเท้า และตรวจเพื่อดูโปรตีนในปัสสาวะ

4.3 เท้า: ตรวจอย่างละเอียดบริเวณซอกนิ้วเท้า ฝ่าเท้ารอบเล็บเท้า เพื่อดูรอยข้า陁แผลหรืออาการอักเสบ

5. ผู้ป่วยโรคเบาหวานควรได้รับการตรวจคัดกรองความเสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจและหลอดเลือดสมอง อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

6. ผู้ป่วยเบาหวานที่มีความดันโลหิตสูงร่วมด้วย ควบคุมความดันโลหิต น้อยกว่า 130/80 มิลลิเมตรปอร์ต และควบคุมระดับฮีโมโกลบินเอวันซีให้ต่ำกว่า 7

7. ประเมินเพิ่มเติมในส่วนของสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ในบ้านที่สนับสนุน การจัดการดูแลตนเอง การควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด

8. ให้คำปรึกษาในส่วนขาด หาสาเหตุและวางแผน แก้ไขร่วมกับผู้ป่วยและญาติ

9. อาการสำคัญที่ต้องไปพบแพทย์ เช่น ชาตามปลายนิ้ว ปลายเท้า ใจสั่น บวมตาม ปลายมือ ปลายเท้า ควบคุมระดับน้ำตาลไม่ได้ หรือมีภาวะ Hypoglycemia/ Hyperglycemia

10. บันทึกเพื่อติดตามผลการดูแลรักษาลุ่มป่วย การติดตามและการประเมินผลการรักษาผู้ป่วย

ระยะที่ 1 ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดไม่ได้ ติดตามทุก 1-4 สัปดาห์ ขึ้นอยู่กับ ความรุนแรงของโรค ให้ความรู้เกี่ยวกับโรค เพื่อให้ผู้ป่วยดูแลตนเองได้และติดตาม ระดับน้ำตาลในเลือด จนสามารถควบคุมระดับน้ำตาลได้ตาม เป้าหมายภายใน 3-6 เดือน และควรมีการติดตาม เยี่ยมบ้านและร่วมประเมินสภาพแวดล้อม

ระยะที่ 2 ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ติดตามทุก 1-3 เดือน เพื่อประเมิน การควบคุมน้ำตาลและการปฏิบัติตามแผนการรักษา การรับประทานยา ผลข้างเคียงของยา ปัญหาอุปสรรคและสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิต และสภาพจิตใจ

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

การพยาบาลผู้ป่วยโรคเบาหวาน (สิระ กยไฟศาล, 2565)

1. ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการกิน การดูแลรักษาสุขภาพให้ห่างไกลโรคเบาหวาน อาจจะเริ่มจากการดูแลและควบคุมพฤติกรรมการกินก่อนเป็นอย่างแรก ด้วยการลดปริมาณของหวานหรืออาหารจำพวกแป้งและการนำไปเยื่อเตตต์ต่าง ๆ ลง เช่น น้ำอัดลม ขนมหวาน เป็นต้น

2. รับประทานอาหารที่มีกากใยสูง นอกจากระดottaอาหารหวาน มัน เค็มแล้ว ยังควรหันมาบริโภคอาหารที่มีกากใยสูงอย่างผักใบเขียวให้มากขึ้น รวมถึงการเลือกรับประทานผลไม้ที่มีรสหวานในปริมาณที่พอเหมาะ

3. ออกกำลังกายสม่ำเสมอ ควรออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ เช่น การเดินเร็ว ปั่นจักรยาน หรือเดินแอโรบิก ครั้งละประมาณ 30 นาที ให้ได้ 3-5 ครั้ง/สัปดาห์

4. ควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในเกณฑ์ปกติ หมั่นสังเกตอยู่เสมอว่า น้ำหนักลด หรือเพิ่มแบบไม่มีสาเหตุหรือไม่ และพยายามควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในเกณฑ์ปกติ ไม่อ้วนเกินไป หรือผอมเกินไป

5. หลีกเลี่ยงการดื่มแอลกอฮอล์ ลด ละ หลีกเลี่ยง หรือจำกัดปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิด เนื่องจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นอาจมีผลข้างเคียงกับยาที่ใช้รักษาโรคเบาหวาน รวมถึงโรคอื่น ๆ

6. งดสูบบุหรี่ ผู้ป่วยโรคเบาหวานควรงดสูบบุหรี่โดยเด็ดขาด เพื่อลดความเสี่ยงของโรคหัวใจและหลอดเลือด

7. ใช้ยาเพื่อควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด เมื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่าง ๆ แล้ว แต่ก็ยังไม่สามารถควบคุม ระดับน้ำตาลในเลือดได้ จำเป็นต้องใช้ยาลดระดับน้ำตาลในเลือด ซึ่งยาที่ใช้ในการรักษานั้นก็มีทั้งยาเก็บและยาฉีด ขึ้นอยู่กับระดับน้ำตาลในเลือดและการอื่น ๆ ตามแต่แพทย์พิจารณา

ภาวะน้ำตาลในเลือดสูง (Hyperglycemia) (อรุณรัตน์ สุ่นหนองบัว และลำไ파 สุวรรณสาร, 2565)

เกิดจากการที่ร่างกายของผู้ป่วยเบาหวานมีระดับน้ำตาลในเลือดสูงมาก(มากกว่า 600 มิลลิกรัมต์เดซิลิตร) ระดับกลูโคสที่สูงมากในเลือดซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่อยู่นอกเซลล์ จะทำให้เกิดภาวะการณ์ดึงน้ำออกจากเซลล์ เป็นผลให้เซลล์ ขาดน้ำอย่างรุนแรงผู้ป่วยจะมีอาการใจสั่น มือสั่น เหงื่ออออกมาก หัวใจเต้นเร็ว หน้ามืด ตาลาย ปวดศีรษะ มีนง ซึ่ง อาการของผู้ป่วยแต่ละคน จะแตกต่างกันออกไป กรณีรุนแรงมากผู้ป่วยอาจมีอาการซักหรือหมดสติ

การพยาบาลภาวะน้ำตาลในเลือดสูง (Hyperglycemia) (อรุณรัตน์ สุ่นหนองบัว และลำไ파 สุวรรณสาร, 2565)

1. สังเกตภาวะน้ำตาลในเลือดสูง เช่น ปัสสาวะบ่อยระหว่างน้ำ น้ำหนักลด อ่อนเพลียคลื่นไส้อเจียน ซึมลงหมดสติ

2. แนะนำให้ผู้ป่วยและญาติสังเกตภาวะน้ำตาลในเลือดสูงหากพบอาการผิดปกติให้รีบแจ้งพยาบาลทันที

3. วัดสัญญาณชีพทุก 4 ชั่วโมงเพื่อประเมินสภาพผู้ป่วย

4. ติดตามผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง

5. เจาะระดับน้ำตาลในเลือดปลายนิ้วตามแผนการรักษาของแพทย์เพื่อประเมินภาวะน้ำตาลในเลือดสูงและเพื่อให้การพยาบาลได้ถูกต้อง

6. ดูแลให้อินซูลินตามแผนการรักษาของแพทย์และสังเกตภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ เช่น หน้ามืด ใจสั่น เหงื่ออออก ตามปลายมือปลายเท้า

7. แนะนำเกี่ยวกับอาหารที่ควรรับประทานให้รับประทานอาหารให้เป็นเวลา แบ่งอาหารออกเป็นสามมื้อหลัก

8. ดูแลให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำนิคไม่มีน้ำตาล ตามแผนการรักษาของแพทย์เพื่อชดเชยสารน้ำที่เสียไป

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

4.1 สรุปสาระ

ชื่อกรณีศึกษา การพยาบาลผู้ป่วยที่มีภาวะไตวายเฉียบพลันและมีโรคร่วม

ข้อมูลทั่วไป ผู้ป่วยชาย อายุ 67 ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ

สถานภาพสมรสคู่ การศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 4 ภูมิลำเนา จังหวัดบุรีรัมย์
อาศัยอยู่กับภรรยา

วันที่รับเข้าโรงพยาบาล : 10 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 23.29 น.

วันที่รับไว้ดูแล 10 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 23.50 น.

วันที่จำหน่ายออกจากการโรงพยาบาล 16 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 13.00 น.

วันที่จำหน่ายออกจากการดูแล 16 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 13.00 น.

รวมวันที่รับไว้ในโรงพยาบาล 7 วัน

รวมวันที่รับไว้ดูแล 7 วัน

แหล่งที่มาของข้อมูล ประวัติการสัมภาษณ์ผู้ป่วย ญาติ และเวชระเบียนผู้ป่วยโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรวงแก้ว
อาการสำคัญที่มาโรงพยาบาล

อ่อนเพลีย เปื่อยอาหาร รับประทานอาหารได้น้อย 3 วันก่อนมา

ประวัติความเจ็บป่วยในปัจจุบัน

1 สัปดาห์ก่อนมา ขาดยาเบาหวานและยาความดันโลหิตเนื่องจากเดินทางมาหาลูกที่จังหวัดสรวงแก้ว และไม่ได้
นำยาเบาหวานและยาความดันโลหิตมาด้วย

3 วันก่อนมา อ่อนเพลีย เปื่อยอาหาร รับประทานอาหารได้น้อย

แกรรับที่งานผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน (รพช.เข้าครรจ์) ดูแลเจ้าเลือด BUN Creatinine
Electrolyte CBC Blood Sugar Serum Ketone VBG เก็บ Urine Analysis เจาหน้าตาปลายน้ำ ระดับน้ำตาล
563 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร ดูแลให้ load สารน้ำทางหลอดเลือดดำเป็น 0.9% Nacl 1,000 มิลลิลิตร หลังจากนั้นให้
0.9% Nacl 1,000 มิลลิลิตร ในอัตราหยด 150 มิลลิลิตร/ชั่วโมง และให้ยา Humulin R 10 ยูนิต ผสมสารน้ำ 0.9 %
Nacl 99 มิลลิลิตร ฉีดเข้าหลอดเลือดดำทันที 10 มิลลิลิตร หลังจากนั้นให้ต่อในอัตราหยด 10 มิลลิลิตร/ชั่วโมง ตาม
แผนการรักษาของแพทย์ ติดตามระดับน้ำตาลในเลือดปลายน้ำ ช้า 1 ชั่วโมง ได้ 339 มิลลิกรัม/เดซิลิตร ผลตรวจทาง
ห้องปฏิบัติการไม่พบคีโตนในปัสสาวะ BUN 74 มิลลิกรัม/เดซิลิตร Cr 8.48 มิลลิกรัม/เดซิลิตร eGFR 5.85 จึงหยุดให้
ยา Humulin R ในหลอดเลือดดำ และปรับลดสารน้ำ 0.9% Nacl 1,000 มิลลิลิตร ในอัตราหยด 100 มิลลิลิตร/ชั่วโมง
แพทย์พิจารณาส่งตัวผู้ป่วยมารักษาเรื่องไตวายเฉียบพลันและระดับน้ำตาลในเลือดสูงที่โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช
สรวงแก้ว ที่หอผู้ป่วยอายุรกรรมรวม สัญญาณชี้พก่อนย้ายหอผู้ป่วยอายุรกรรมรวม อุณหภูมิ 36.7 องศาเซลเซียส อัตรา
การหายใจ 22 ครั้ง/นาที ชีพจร 88 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 97/66 มิลลิเมตรปอร์ท ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนใน
กระแสเลือด 99%

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระ (ต่อ)

ประวัติการเจ็บป่วยในอดีต

10 ปีก่อนมา ผู้ป่วยมีอาการปวดศีรษะบ่อย แพทย์วินิจฉัยว่าเป็นโรคความดันโลหิตสูงและไขมันในเลือดสูง รักษาที่โรงพยาบาลแคนดงจังหวัดบุรีรัมย์ แพทย์มีแผนการรักษาให้ยา Enalapril 5 มิลลิกรัม 1 เม็ดหลังอาหารเช้า รักษาต่อเนื่อง ไม่ขาดยา

7 ปีก่อนมา ผู้ป่วยมีอาการเบื่ออาหาร ปัสสาวะบ่อย อ่อนเพลีย แพทย์วินิจฉัยว่าเป็นโรคเบาหวาน รักษาที่โรงพยาบาลแคนดงจังหวัดบุรีรัมย์ โดยให้ยารับประทาน Pioglitazone 5 มิลลิกรัม 2 เม็ด วันละ 2 ครั้ง ก่อนอาหาร เช้าและก่อนอาหารเย็น และ ยา Metformin 500 มิลลิกรัม ครั้งละ 1 เม็ด วันละ 2 ครั้ง หลังอาหารเช้า และหลังอาหารเย็น รับประทานยาสาม่เสมอ ไม่ขาดยา แต่ผู้ป่วยมีประวัติการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลบ่อยครั้งด้วยภาวะน้ำตาลในเลือดสูง

ประวัติการเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว มาตราเป็นเบาหวาน

ประวัติการแพ้ยาและอาหาร ไม่มีประวัติแพ้ยาและอาหารใดๆ

ประวัติการสารเสพติด ไม่มีการใช้สารเสพติด ไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่

ประวัติการผ่าตัด ปฏิเสธการผ่าตัด

ประวัติส่วนตัวและแบบแผนการดำเนินชีวิต

ลักษณะนิสัย ผู้ป่วยเป็นคนมีนิสัยร่าเริง พูดคุย ยิ้มแย้ม เข้ากับบุคคลอื่นได้ง่าย มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี การรับประทานอาหาร ผู้ป่วยรับประทานอาหารได้ปกติเป็นอาหารธรรมชาติเบาหวานเค็มน้อย แต่ 3 วันมานี้ทานอาหารได้น้อยลง 5-6 คำต่อมื้อ

การพักผ่อนนอนหลับ ผู้ป่วยนอนหลับพักผ่อนวันละประมาณ 6-8 ชั่วโมง

การออกกำลังกาย ผู้ป่วยไม่ได้มีการออกกำลังกาย จะมีแค่การเดินเล่นเบา ๆ ในสวนหลังบ้าน

สุขนิสัยและการขับถ่าย ผู้ป่วยถ่ายอุจจาระทุกวันตอนเช้า วันละ 1 ครั้ง

ความเชื่อและค่านิยม ผู้ป่วยมีความเชื่อในเรื่องของบำบัด คุณโทษ

สิ่งแวดล้อมและที่อยู่อาศัย ผู้ป่วยพักอาศัยอยู่ที่บ้านของตนเองอยู่กับสามี

เศรษฐกิจและรายได้ ผู้ป่วยมีฐานะครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง มีรายได้ประมาณ 8,000-10,000 บาทต่อเดือน จากการรับจ้างทั่วไป และจากบุตร

การดูแลความสะอาดร่างกาย อาบน้ำวันละ 2 ครั้ง เช้า,เย็น

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระ (ต่อ)

ประเมินสภาพร่างกายตามระบบ

สัญญาณชีพ : อุณหภูมิร่างกาย 36.8 องศาเซลเซียส ชีพจร 82 ครั้ง/นาที อัตราการหายใจ 20 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 123/64 มิลลิเมตรปรอท ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในกระแสเลือด 99 %

ลักษณะทั่วไป : ผู้ป่วยตื่นดีตามตอบรู้เรื่อง น้ำหนัก 72 กิโลกรัม ส่วนสูง 164 เซนติเมตร BMI=26.77 อยู่ในเกณฑ์อ้วน ผิวหนังและเล็บ : สีผิวไม่สม่ำเสมอ ผิวหมองคล้ำ มีกระ มีลักษณะเที่ยวย่น ไม่มีอาการบวม ไม่พบรอยตีบ ลีบมือสะอาด ตัดสั้น ไม่ชิด ไม่มีนิ้วปุ่ม ไม่มีร่องรอยของบาดแผล บริเวณเท้าแห้ง มีรอยแตกที่บริเวณส้นเท้าทั้ง 2 ข้าง

ระบบประสาท : ผู้ป่วยรู้สึกตัวดี การรับรู้ เวลา สถานที่และบุคคลญาติท้อง มีการเคลื่อนไหวร่างกายปกติ บอกตำแหน่ง การสัมผัสได้ มีอาการชาบริเวณปลายเท้าทั้งสองข้าง

ศีรษะ: ผมสีดำลับขาว เส้นผมแห้ง ไม่มีรังแค ไม่มีบาดแผล คล้ำดูปกติ ศีรษะอยู่กึ่งกลางลำตัว มีความสมมาตร ทั้งสองข้าง ต่อมน้ำเหลืองบริเวณศีรษะและไม่มีการอักเสบ คล้ำไม่พกก้อน กดไม่เจ็บ

ใบหน้า: มีรูปร่างเป็นรูปไข่ใบหน้าและอวัยวะบนใบหน้าสมส่วนกันและเหมือนกันทั้ง 2 ข้าง สีผิวไม่สม่ำเสมอ ผิวหมองคล้ำ มีกระ มีลักษณะเที่ยวย่น ไม่มีอาการบวม ไม่มีก้อน ไม่มีตุ่มหนอง

ตา: ตาทั้งสองข้างลักษณะสมมาตรกันดี หนังตาไม่ติด มีปฏิกิริยาต่อแสงเท่ากันทั้ง 2 ข้าง เส้นผ่าศูนย์กลางของรูม่านตา 2 มิลลิเมตร เลนส์ตาไม่浑浊 การเคลื่อนไหวของลูกตาในทุกทิศทางปกติ การมองเห็นปกติ

ใบizophy : ใบizophy ปูร่างปกติ ไม่มีน้ำหนองไหล

จมูก: มีลักษณะภายในอกรถูก สมมาตรกันทั้ง 2 ข้าง ภายในโพรงจมูกไม่อักเสบ ไม่มีน้ำมูก

ปาก : ไม่มีปากแห้ง ริมฝีปากไม่แตก ไม่มีรอยโรคที่มุมปาก ภายในปากไม่มีแผล เยื่อบุภายในและกระพุঁงแก้มสีชมพู พื้นสีขาว ไม่มีฟันผุ ไม่ได้ใส่ฟันปลอม ลิ้นไม่มีแผล ไม่เป็นฝ้า เพดานปากไม่โหว่ ทอนซิลขนาดปกติ ไม่โต ลักษณะขากรรไกรปกติ

คอ: คอไม่แดง gag reflex ปกติ กล้ามเนื้อคอสมมาตรกันดี ต่อมไตรอยด์ไม่โต

แขนขา : โครงสร้างร่างกายปกติ ไม่มีการดึงของกระดูกสันหลัง แขนขา ไม่มีรอยโรคของการหักเคลื่อนหรือผิดรูป motor power gr.5 all บริเวณเท้าแห้ง มีรอยแตกที่บริเวณส้นเท้าทั้ง 2 ข้าง เคลื่อนไหวแขนและขาทั้ง 2 ข้างได้ ทรงอกรและปอด: ทรงอกรูปปูร่างปกติลักษณะสมมาตรกันดี ไม่มีก้อน การเคลื่อนไหวของทรงอกร ลดคลื่องกับลักษณะการหายใจเข้าออก มีอาการหายใจเหนื่อยเล็กน้อย อัตราการหายใจ 22 ครั้ง/นาที เสียงการหายใจปกติ ไม่มีเสียง crepitating หรือเสียง wheezing

หัวใจและหลอดเลือด: การเต้นของหัวใจสม่ำเสมอ ไม่มีเสียง murmur ชีพจร 82 ครั้ง/นาที จังหวะสม่ำเสมอ ไม่มีเส้นเลือดขอดที่ขา

ช่องท้องและทางเดินอาหาร : ลักษณะทั่วไปของหน้าท้องสมมาตรกัน ไม่มีก้อน ไม่มีเส้นเลือดโป่งพอง ไม่มี ascitis

ท้องไม่อืด ไม่มี tenderness หรือ rebound tenderness การเคลื่อนไหวของลำไส้ปกติ จำนวน 5 ครั้ง/นาที ตับม้าม คล้ำไม่ได้ ต่อมน้ำเหลืองที่ขาหนีบทั้ง 2 ข้างไม่โต ไม่มีริดสีดวงทวาร

ระบบทางเดินปัสสาวะและอวัยวะสืบพันธุ์ : ปัสสาวะปกติ ไม่มี血腥 อวัยวะสืบพันธุ์ปกติ

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระ (ต่อ)

ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ

ตารางที่ 1 ผลการตรวจการทำงานของไต (BUN, Creatinine, eGFR)

วันที่ตรวจ	สิ่งที่ตรวจ	ผลการตรวจ	ค่าปกติ	การแปลผล
10 กุมภาพันธ์ 2566	Creatinine	8.48 mg/dL	0.52-1.04 mg/dL	สูงกว่าปกติ
	eGFR	5.85 mL/min	>90 mL/min	ไตระยะที่ 5
	BUN	74 mg/dL	10-20 mg/dL	สูงกว่าปกติ
11 กุมภาพันธ์ 2566	Creatinine	9.25 mg/dL	0.52-1.04 mg/dL	สูงกว่าปกติ
	eGFR	5.27 mL/min	>90 mL/min	ไตระยะที่ 5
	BUN	82.6 mg/dL	10-20 mg/dL	สูงกว่าปกติ
12 กุมภาพันธ์ 2566	Creatinine	9.20 mg/dL	0.52-1.04 mg/dL	สูงกว่าปกติ
	eGFR	5.3 mL/min	>90 mL/min	ไตระยะที่ 5
	BUN	78.9 mg/dL	10-20 mg/dL	สูงกว่าปกติ
14 กุมภาพันธ์ 2566	Creatinine	5.92 mg/dL	0.52-1.04 mg/dL	สูงกว่าปกติ
	eGFR	9.03 mL/min	>90 mL/min	ไตระยะที่ 5
	BUN	54.7 mg/dL	10-20 mg/dL	สูงกว่าปกติ
16 กุมภาพันธ์ 2566	Creatinine	3.35 mg/dL	0.52-1.04 mg/dL	สูงกว่าปกติ
	eGFR	17.98 mL/min	>90 mL/min	ไตระยะที่ 4
	BUN	29.1 mg/dL	10-20 mg/dL	สูงกว่าปกติ

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระ (ต่อ)

ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ (ต่อ)

ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ (ต่อ)

ตารางที่ 2 ผลการตรวจระดับน้ำตาลในเลือด (DTX)

วันที่	เวลา	ผลการตรวจ	ค่าปกติ	การแปลผล
10 กุมภาพันธ์ 2566	23.25น.	245 mg/dL	80-180 mg/dL	สูงกว่าปกติ
11 กุมภาพันธ์ 2566	07.00น.	400 mg/dL	80-180 mg/dL	สูงกว่าปกติ
	11.00น.	460 mg/dL	80-180 mg/dL	สูงกว่าปกติ
	12.00น.	427 mg/dL	80-180 mg/dL	สูงกว่าปกติ
	15.00น.	350 mg/dL	80-180 mg/dL	สูงกว่าปกติ
	20.00น.	320 mg/dL	80-180 mg/dL	สูงกว่าปกติ
12 กุมภาพันธ์ 2566	07.00น.	264 mg/dL	80-180 mg/dL	สูงกว่าปกติ
	15.00น.	429 mg/dL	80-180 mg/dL	สูงกว่าปกติ
13 กุมภาพันธ์ 2566	07.00น.	237 mg/dL	80-180 mg/dL	สูงกว่าปกติ
	15.00น.	291 mg/dL	80-180 mg/dL	สูงกว่าปกติ
14 กุมภาพันธ์ 2566	07.00น.	110 mg/dL	80-180 mg/dL	ปกติ
	15.00น.	135 mg/dL	80-180 mg/dL	ปกติ
15 กุมภาพันธ์ 2566	07.00น.	123 mg/dL	80-180 mg/dL	ปกติ
	15.00น.	151 mg/dL	80-180 mg/dL	ปกติ
16 กุมภาพันธ์ 2566	07.00น.	111 mg/dL	80-180 mg/dL	ปกติ

ตารางที่ 3 ผลการตรวจน้ำตาลในเลือด Blood sugar วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 19.27 น.(รพช.เข้าฉกรรจ)

วันที่	เวลา	ผลการตรวจ	ค่าปกติ	การแปลผล
10 กุมภาพันธ์ 2566	19.27 น.	563 mg/dL	<200 mg/dL	สูงกว่าปกติ

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระ (ต่อ)

ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ (ต่อ)

ตารางที่ 4 ผลการตรวจนับเม็ดเลือด (Complete Blood Count :CBC) วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 19.26 น.
(รพช.เข้าฉกรรจ์)

สิ่งส่งตรวจ	ผลการตรวจ	ค่าปกติ	การแปลผล
WBC	9,070 Cells/uL	4,030 – 10,770 Cells/uL	ปกติ
Neutrophil	70 %	48.7 – 71.0 %	ปกติ
Lymphocyte	41 %	21.1 – 42.1 %	ปกติ
Eosinophil	2 %	0 – 9 %	ปกติ
Basophil	0 %	0-1%	ปกติ
Monocyte	10 %	3 – 11 %	ปกติ
RBC	4.97 Cells/uL	4.03 – 5.55 Cells/uL	ปกติ
HGB	13.1 g/dL	12.8 – 16.1 g/dL	ปกติ
HCT	39 %	38.2 – 48.3 %	ปกติ
MCV	76.1 fL	78.9 – 98.6 fL	ต่ำกว่าปกติ
MCH	26.3 Pg	25.9 - 33.4 fL	ปกติ
MCHC	34.6 g/dL	32 – 34.9 g/dL	ปกติ
RDW	12.5 %	11.8 – 15.2 %	ปกติ
MPV	9.6 fL	7.2 – 11.1fL	ปกติ
PLT. Count	215,000 Cells/uL	140,000 – 400,000 Cells/uL	ปกติ
PLT.Smear	Adequate	Adequate	ปกติ
RBCMorphology	Normal	Normal	ปกติ

ตารางที่ 5 ผลการตรวจเกลือแร่ในร่างกาย (Electrolyte) วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 19.27 น.(รพช.เข้าฉกรรจ์)

สิ่งส่งตรวจ	ผลการตรวจ	ค่าปกติ	การแปลผล
Na : Sodium	125 mmol/L	137-145mmol/L	ต่ำกว่าปกติ
K : Potassium	4.84 mmol/L	3.50-5.10 mmol/L	ปกติ
CL: Chloride	96.84 mmol/L	98-107 mmol/L	ต่ำกว่าปกติ
ECO2 : Bicarbonate	15 mmol/L	22.0-30.0 mmol/L	ต่ำกว่าปกติ
Anion gap	19 mmol/L	8-16 mmol/L	สูงกว่าปกติ

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระ (ต่อ)

ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ (ต่อ)

ตารางที่ 6 ผลการตรวจเกลือแร่ในร่างกาย (Electrolyte) วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 06.00 น.

สิ่งส่งตรวจ	ผลการตรวจ	ค่าปกติ	การแปลผล
Na : Sodium	129 mmol/L	137-145mmol/L	ต่ำกว่าปกติ
K : Potassium	4.75 mmol/L	3.50-5.10 mmol/L	ปกติ
CL: Chloride	98 mmol/L	98-107 mmol/L	ปกติ
ECO2 : Bicarbonate	18 mmol/L	22.0-30.0 mmol/L	ต่ำกว่าปกติ
Anion gap	17 mmol/L	8-16 mmol/L	สูงกว่าปกติ

ตารางที่ 7 ผลการตรวจเกลือแร่ในร่างกาย (Electrolyte) วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 06.00 น.

สิ่งส่งตรวจ	ผลการตรวจ	ค่าปกติ	การแปลผล
Na : Sodium	132 mmol/L	137-145mmol/L	ต่ำกว่าปกติ
K : Potassium	4.29 mmol/L	3.50-5.10 mmol/L	ปกติ
CL: Chloride	106.5 mmol/L	98-107 mmol/L	ปกติ
ECO2 : Bicarbonate	22.4 mmol/L	22.0-30.0 mmol/L	ปกติ
Anion gap	9 mmol/L	8-16 mmol/L	ปกติ

ตารางที่ 8 ผลการตรวจเกลือแร่ในร่างกาย (Electrolyte) วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 06.00 น.

สิ่งส่งตรวจ	ผลการตรวจ	ค่าปกติ	การแปลผล
Na : Sodium	140 mmol/L	137-145mmol/L	ปกติ
K : Potassium	4.19 mmol/L	3.50-5.10 mmol/L	ปกติ
CL: Chloride	106.5 mmol/L	98-107 mmol/L	ปกติ
ECO2 : Bicarbonate	23.9 mmol/L	22.0-30.0 mmol/L	ปกติ
Anion gap	12 mmol/L	8-16 mmol/L	ปกติ

ตารางที่ 9 ผลการตรวจปัสสาวะ (Urine Analysis :UA) วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 19.44 น.(รพช.เข้ากรรจ.)

สิ่งส่งตรวจ	ผลการตรวจ	ค่าปกติ	การแปลผล
Volume	10 mL		
Color	Yellow	Yellow, Color	ปกติ
Turbidity	Clear	Clear	ปกติ
Sp.gr	1.015	1.003-1.030	ปกติ
pH	5.0	4.5-8.0	ปกติ

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระ (ต่อ)

ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ (ต่อ)

ตารางที่ 9 ผลการตรวจปัสสาวะ (Urine Analysis :UA) วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 19.44 น.(ต่อ)

(รพช.เข้าครรช.)

สิ่งส่งตรวจ	ผลการตรวจ	ค่าปกติ	การแปลผล
Leukocytes	Negative	Negative	ปกติ
WBC	3-5	0-6	ปกติ
RBC (Normal)	0-1	0-2	ปกติ
Squamous	1-2	0-2	ปกติ
Albumin	Negative	Negative	ปกติ
Sugar	4+	Negative	สูงกว่าปกติ
Blood	Negative	Negative	ปกติ
Ketone	Negative	Negative	ปกติ
Nitrite	Negative	Negative	ปกติ
Urobilinoren	Negative	Negative	ปกติ
Billrubin	Negative	Negative	ปกติ

ตารางที่ 10 ผลการตรวจปัสสาวะ (Urine Analysis :UA) วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 10.05 น.

Volume	10 mL		
Color	Yellow	Yellow, Color	ปกติ
Turbidity	Clear	Clear	ปกติ
Sp.gr	1.007	1.003-1.030	ปกติ
pH	5.0	4.5-8.0	ปกติ
Albumin	Negative	Negative	ปกติ
Sugar	4+	Negative	สูงกว่าปกติ
Blood	Negative	Negative	ปกติ
Ketone	Negative	Negative	ปกติ
Nitrite	Negative	Negative	ปกติ
Urobilinoren	Negative	Negative	ปกติ
Billrubin	Negative	Negative	ปกติ
Leukocytes	Negative	Negative	ปกติ
WBC	3-5	0-6	ปกติ
RBC (Normal)	0-1	0-2	ปกติ
Squamous	0-1	0-2	ปกติ

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระ (ต่อ)

ผลการตรวจทางรังสี

วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 22.44 น. ผลเอกซเรย์ปอด ไม่มี infiltration

วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 15.30 น. ผลอัลตร้าซาวด์ระบบทางเดินปัสสาวะ ไม่พบการอุดตันของระบบทางเดินปัสสาวะ

การวินิจฉัยของแพทย์

Acute kidney injury with simple hyperglycemia

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระ (ต่อ)

สรุปอาการและอาการแสดงรวมการรักษาของแพทย์ตั้งแต่รับไว้จนถึงจำหน่ายจากความดูแล

วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 23.50 น.

แรกรับที่หอผู้ป่วยอายุรกรรมรวม ผู้ป่วยรู้สึกตัวดีตามตอบรู้เรื่อง หายใจ Room air ค่าความอัมตัวของออกซิเจนในเลือด 99% หายใจไม่เหนื่อย สัญญาณชีพ อุณหภูมิ 36.8 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 20 ครั้ง/นาที ชีพจร 82 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 123/64 มิลลิเมตรproto มีอาการอ่อนเพลีย ผลระดับน้ำตาลในเลือดปลายนิ้ว แรกรับ 245มิลลิกรัม/เดซิลิตร อาการทั่วไปปกติ ไม่มีอาการใจสั่น กระหายน้ำ ดูแลให้ยา Humulin R 10 ยูนิต ฉีดเข้าทางชันใต้ผิวหนังบริเวณต้นแขนขวา ตามแผนการรักษาของแพทย์ แนะนำผู้ป่วยให้รับประทานอาหารเบาหวานเค็มน้อยได้ตามปกติ ประเมินอาการของภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำหลังได้รับยาฉีดลดน้ำตาลในเลือดได้แก่ ใจสั่น เหงื่อออกตัวเย็น ซึ่ง ไม่รู้สึกตัว หลังได้ยาผู้ป่วยไม่มีอาการผิดปกติตั้งกล่าว และบันทึกสัญญาณชีพ ผู้ป่วยมีภาวะไตawayเฉียบพลัน พบรค่ารีเอตินินสูง 8.48 มิลลิกรัม/เดซิลิตร ปริมาณเลือดที่ไหลผ่านตัวกรองของไตในหนึ่งนาทีต่อ 5.85 มิลลิตร/นาที/1.73ตารางเมตร ผู้ป่วยมีภาวะความไม่สมดุลของเกลือแร่ในร่างกาย พบรค่าโซเดียมต่ำได้ 125 มิลลิโมล/ลิตร ดูแลให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำเป็น 0.9 % Nacl 1,000 มิลลิลิตร ในอัตราหยด 100 มิลลิลิตร/ชั่วโมง ตามแผนการรักษาของแพทย์ และติดตามอาการคลื่นไส้ อาเจียน อ่อนล้า หมดแรง สับสนมึนงง กล้ามเนื้ออ่อนแรง เกร็ง หรือกระตุก ผู้ป่วยมีอาการอ่อนเพลียเล็กน้อย ไม่มีอาการคลื่นไส้ อาเจียน อ่อนล้า หมดแรง สับสนมึนงง กล้ามเนื้ออ่อนแรง เกร็ง หรือกระตุก และเฝ้าระวังทำแน่งที่หัวร้าน้ำ ป้องกันการร้าวออกนอกหลอดเลือด บริเวณที่หัวร้าน้ำไม่มีการอักเสบ บวม แดง และนำให้ผู้ป่วยดื่มน้ำในเหยือกน้ำที่เตรียมไว้ให้ และตรวจ ปัสสาวะใส่ขาดทุกครั้งที่ปัสสาวะเพื่อประเมินปริมาณน้ำเข้าและออกได้อย่างถูกต้อง ไม่มีบวมตามร่างกาย ผู้ป่วยและญาติมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและการปฏิบัติตัวขณะอยู่โรงพยาบาล ให้การพยาบาลโดยการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ป่วยและญาติให้ข้อมูลแก่ผู้ป่วยและญาติในการเข้าเยี่ยม เปิดโอกาสให้สอบถามข้อมูลจากแพทย์และพยาบาล ผู้ป่วยและญาติรับทราบข้อมูลสืบทอดความวิตกกังวลลง ติดตามสัญญาณชีพทุก 4 ชั่วโมง ค่าสัญญาณชีพ อุณหภูมิ 36.8 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 20 ครั้ง/นาที ชีพจร 84 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 123/64 มิลลิเมตรproto ปริมาณสารน้ำเข้าร่างกาย 3,000 มิลลิลิตร สารน้ำออกจากร่างกาย 1,500 มิลลิลิตร อนหลับพักผ่อนได้

วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2566

ผู้ป่วยรู้สึกตัวดีตามตอบรู้เรื่อง ไม่มีเหนื่อยหอบ หายใจ Room air ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในเลือด 99% สัญญาณชีพ อุณหภูมิ 36.5 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 20 ครั้ง/นาที ชีพจร 78 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 126/76 มิลลิเมตรปรอท ผู้ป่วยมีอาการอ่อนเพลีย รับประทานอาหารได้น้อย 5-6 คำ ดูแลให้นอนหลับพักผ่อน ผู้ป่วยนอนหลับพักผ่อนได้ แนะนำผู้ป่วยรับประทานผลัดตากหลัง ยกกระก้นเตียงขึ้นทุกครั้งหลังการให้การพยาบาล ผู้ป่วยไม่เกิดผลัดตากหลัง ค่าเครื่อตันนิสูง 9.25 มิลลิกรัม/เดซิลิตร ปริมาณเลือดที่ไหลผ่านตัวกรองของไตในหนึ่งนาทีต่อ 5.27 มิลลิลิตร/นาที/ 1.73ตารางเมตร ค่าโซเดียมต่ำตัวได้ 129 มิลลิโมล/ลิตร ดูแลให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำเป็น 0.9 % Nacl 1,000 มิลลิลิตร ในอัตราหยด 100 มิลลิลิตร/ชั่วโมง ตามแผนการรักษาของแพทย์ และติดตามอาการคลื่นไส้ อาเจียน อ่อนล้า หมดแรง สับสน มึนงง กล้ามเนื้ออ่อนแรง เกร็ง หรือกระตุก ผู้ป่วยมีอาการอ่อนเพลียเล็กน้อย ไม่มีอาการคลื่นไส้ อาเจียน อ่อนล้า หมดแรง สับสนมึนงง กล้ามเนื้ออ่อนแรง เกร็ง หรือกระตุก หลังได้สารน้ำผู้ป่วยไม่มี

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสราระ (ต่อ)

สรุปอาการและการแสดงรวมการรักษาของแพทย์ตั้งแต่รับไว้จนถึงจำนวนจากความดูแล (ต่อ)

วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2566 (ต่อ)

อาการผิดปกติดังกล่าว และเฝ้าระวังดำเนินที่ให้สารน้ำ ป้องกันการร้าวออกหลอดเลือดบริเวณที่ให้สารน้ำไม่มีการอักเสบ บวม แดง ร้อน ติดตามระดับน้ำตาลในเลือดปลายนิ้ว ก่อนอาหาร 4 ครั้ง ระดับน้ำตาลในเลือดปลายนิ้วก่อนอาหารเข้า 400 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร ดูแลให้ยา Humulin R 10 ยูนิต ฉีดเข้าทางชันใต้ผิวนังบวณตันแขนข้างซ้าย ระดับน้ำตาลในเลือดปลายนิ้วก่อนอาหารเที่ยง 427 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร ดูแลให้ยา Humulin R 10 ยูนิต ฉีดเข้าทางชันใต้ผิวนังบวณตันแขนขวา ระดับน้ำตาลปลายนิ้วก่อนอาหารเย็นรีมลดลง 350 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร ดูแลให้ยา Humulin R 10 ยูนิต ฉีดเข้าทางชันใต้ผิวนังบวณตันแขนซ้ายผู้ป่วยไม่พบภาวะแทรกซ้อน เช่น ใจสั่น เหื่องอกตัว Humulin R 8 ยูนิต ฉีดเข้าทางชันใต้ผิวนังบวณตันแขนซ้าย ไม่พบภาวะแทรกซ้อน เช่น ใจสั่น เหื่องอกตัวเย็น ซึ่ม ไม่รู้สึกตัว จากน้ำตาลในเลือดต่ำหลังได้ Humulin R ระดับน้ำตาลในเลือดปลายนิ้วก่อนนอน 320 มิลลิกรัมเย็น ซึ่ม ไม่รู้สึกตัว จากน้ำตาลในเลือดต่ำหลังได้ Humulin R ค่าสัญญาณซีพ อุณหภูมิ 36.5 – 37.4 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 18 – 20 ครั้ง/นาที ชีพจร 78 – 90 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 121/65 – 146/75 มิลลิเมตรปอร์ท ค่าความดันโลหิตเฉลี่ย 86-98 ปริมาณสารน้ำเข้าร่างกาย 3,368 มิลลิลิตร สารน้ำออกจากร่างกาย 1,000 มิลลิลิตร หายใจไม่เหนื่อยหอบ ไม่มีบวมตามร่างกาย นอนราบได้

วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2566

ผู้ป่วยรู้สึกตัวดีตามตอบรู้เรื่อง ไม่มีเหนื่อยหอบ หายใจ Room air ค่าความอิมตัวของออกซิเจนในเลือด 99% สัญญาณซีพ อุณหภูมิ 37.0 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 20 ครั้ง/นาที ชีพจร 82 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 148/79 มิลลิเมตรปอร์ท ค่าครีเอตินินสูง 9.20 มิลลิกรัม/เดซิลิตร ปริมาณเลือดที่ให้ผลผ่านตัวกรองของไตในหนึ่งนาที ต่ำ 5.3 มิลลิลิตร/นาที/1.73ตารางเมตร ค่าโซเดียมต่ำได้ 132 มิลลิโมล/ลิตร ดูแลให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำเป็น 0.9 % Nacl 1,000 มิลลิลิตร ในอัตราหยด 80 มิลลิลิตร/ชั่วโมง ตามแผนการรักษาของแพทย์ และติดตามภาวะน้ำเกิน หลังได้สารน้ำ ได้แก่ ปวดศีรษะ หายใจเร็ว ตื้น เหนื่อยหอบ ชีพจรเร็วความดันโลหิตสูงขึ้น หลอดเลือดดำที่คอโป่งพอง หลังได้สารน้ำผู้ป่วยไม่มีอาการผิดปกติดังกล่าว บริเวณที่ให้สารน้ำไม่มีการอักเสบ บวม แดง ติดตามระดับน้ำตาลในเลือดปลายนิ้ว ก่อนอาหาร 2 ครั้ง ระดับ ระดับน้ำตาลในเลือดปลายนิ้ว ก่อนอาหารเข้า 264 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร ดูแลให้ยา Humulin 70/30 20 ยูนิต ฉีดเข้าทางชันใต้ผิวนังบวณตันแขนขวา ตามแผนการรักษาของแพทย์ หลังได้ยา ติดตามอาการน้ำตาลในเลือดต่ำได้แก่ ใจสั่น เหื่องอกตัวเย็น ซึ่ม ไม่รู้สึกตัว ผู้ป่วยไม่มีอาการใจสั่น เหื่องอกตัวเย็น ซึ่ม ไม่รู้สึกตัว ระดับน้ำตาลในเลือดปลายนิ้ว ก่อนอาหารเย็น 429 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร ผู้ป่วยมีอาการกระหายน้ำ เปื่อยอาหารดูแลให้ยา Humulin 70/30 10 ยูนิต ฉีดเข้าทางชันใต้ผิวนังบวณตันแขนซ้าย ตามแผนการรักษาของแพทย์ ประเมินอาการของภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำหลังได้รับยาฉีดลดน้ำตาลในเลือดได้แก่ ใจสั่น เหื่องอกตัวเย็น ซึ่ม ไม่รู้สึกตัว ผู้ป่วยไม่มีอาการผิดปกติดังกล่าว

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสระ (ต่อ)

สรุปอาการและอาการแสดงรวมการรักษาของแพทย์ตั้งแต่รับไว้จนถึงกำหนดความดูแล (ต่อ)

วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2566 (ต่อ)

ดูแลให้ผู้ป่วยนอนหลับพักผ่อน ผู้ป่วยนอนหลับพักผ่อนได้ สัญญาณชีพ อุณหภูมิ 36.7 – 37.4 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 18 – 20 ครั้ง/นาที ชีพจร 74 – 84 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 120/78 – 145/74 มิลลิเมตรปอร์ท ค่าความดันโลหิตเฉลี่ย 92 – 100 สารน้ำเข้าร่างกาย 4,022 มิลลิลิตร สารน้ำออกจากร่างกาย 2,800 มิลลิลิตร ผู้ป่วยเริ่มรับประทานอาหารเบาหวานได้เพิ่มมากขึ้น 1 ช่องใหญ่ของคาดอาหารที่โรงพยาบาลจัดให้ และมีรับประทานขนมที่ญาติซื้อมาฝากเพิ่ม

วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2566

ผู้ป่วยรู้สึกตัวดีตามตอบรู้เรื่อง ไม่มีเหนื่อยหอบ หายใจ Room air สัญญาณชีพ อุณหภูมิ 36.7 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 18 ครั้ง/นาที ชีพจร 72 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 117/75 มิลลิเมตรปอร์ท ระดับน้ำตาลในเลือด ปลายนิ้วก่อนอาหารเช้า 237 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร ไม่มีอาการกระหายน้ำ ปัสสาวะบ่อย หายใจหอบ ดูแลให้ยา Humulin 70/30 20 ยูนิต ฉีดเข้าทางขั้นใต้ผิวนังบริเวณต้นแขนขวา 30 นาทีก่อนอาหารเช้า แพทย์พิจารณาเพิ่มยา Glipizide 5 มิลลิกรัม 1 เม็ดก่อนอาหารเช้า 1 เม็ดก่อนอาหารเย็น ตามแผนการรักษาของแพทย์ หลังได้ยาติดตามอาการน้ำตาลในเลือดต่ำได้แก่ ใจสั่น เหื่อออกตัวเย็น ซึม ไม่รู้สึกตัว ผู้ป่วยไม่มีอาการใจสั่น เหื่อออกตัวเย็น ซึม ไม่รู้สึกตัว ค่าครีเอตินินสูง 9.20 มิลลิกรัม/เดซิลิตร ปริมาณเลือดที่เหลือในตัวกรองของไตในหนึ่งนาทีต่ำ 5.3 มิลลิลิตร/นาที/1.73ตารางเมตร ค่าโซเดียมต่ำได้ 132 มิลลิโมล/ลิตร ดูแลให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำเป็น 0.9 % NaCl 1,000 มิลลิลิตร ในอัตราหยด 80 มิลลิลิตร/ชั่วโมง ตามแผนการรักษาของแพทย์ และติดตามภาวะน้ำเกินหลังได้สารน้ำ ได้แก่ ปفادศีรษะ หายใจเร็wt หนึ่งครั้ง/นาที ชีพจรเร็วความดันโลหิตสูงขึ้น หลอดเลือดต่ำที่คอโป่งพอง หลังได้สารน้ำผู้ป่วยไม่มีอาการผิดปกติดังกล่าว บริเวณที่ให้สารน้ำไม่มีการอักเสบ บวม แดง และติดตามอาการภาวะโซเดียมต่ำ เช่น คลื่นไส้อาเจียน อ่อนล้า หมดแรง สับสนมึนงง กล้ามเนื้ออ่อนแรง เกร็ง หรือกระตุก ผู้ป่วยมีอาการอ่อนเพลียเล็กน้อย ไม่มีอาการคลื่นไส้อาเจียน อ่อนล้า หมดแรง สับสนมึนงง กล้ามเนื้ออ่อนแรง เกร็ง หรือกระตุก และติดตามทำการทำงานของไฟฟรุ่นนี้เช้า สังผู้ป่วยตรวจอัลตราซาวนด์ระบบทางเดินปัสสาวะ ไม่พบการอุดตันของระบบทางเดินปัสสาวะ ติดตามระดับน้ำตาลในเลือดปลายนิ้ว ก่อนอาหาร 2 ครั้ง ระดับน้ำตาลในเลือดปลายนิ้วก่อนอาหารเย็นได้ 291 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร ผู้ป่วยไม่มีอาการกระหายน้ำ ปัสสาวะบ่อย หายใจหอบหนื้อย ดูแลให้ยา Humulin 70/30 10 ยูนิต ให้ชั้นผิวนังบริเวณต้นแขนซ้าย 30 นาทีก่อนอาหารเย็น ดูแลให้ Glipizide 5 มิลลิกรัม 1 เม็ดก่อนอาหารเย็น ตามแผนการรักษาของแพทย์ ประเมินอาการของภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำหลังได้รับยาฉีดลดน้ำตาลในเลือดได้แก่ ใจสั่น เหื่อออกตัวเย็น ซึม ไม่รู้สึกตัว ผู้ป่วยไม่มีอาการผิดปกติดังกล่าว สัญญาณชีพ อุณหภูมิ 36.6 – 37.2 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 18 – 20 ครั้ง/นาที ชีพจร 70 – 82 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 117/75 – 132/83 มิลลิเมตรปอร์ท ค่าความดันโลหิตเฉลี่ย 89 – 99 มิลลิเมตรปอร์ท สารน้ำเข้าร่างกาย 3,262 มิลลิลิตร สารน้ำออกจากร่างกาย 3,300 มิลลิลิตร ปัสสาวะออกดีไม่มี yay ใจหนื้อยหอบ นอนราบได้ ไม่มีบวมตามร่างกาย รับประทานอาหารได้หมดถ้าด นอนหลับพักผ่อนได้

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสราระ (ต่อ)

สรุปอาการและการแสดงรวมการรักษาของแพทย์ตั้งแต่รับไว้จนถึงจำหน่ายจากความดูแล (ต่อ)

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2566

ผู้ป่วยรู้สึกตัวดีตามตอบรู้เรื่อง ไม่มีเหนื่อยหอบ หายใจ Room air ค่าความอิมตัวของออกซิเจนในเลือด 99% สัญญาณชีพ อุณหภูมิ 37.2 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 20 ครั้ง/นาที ชีพจร 72 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 114/60 มิลลิเมตรปอร์ต ติดตามค่าครีเอตินินสูง 5.92 มิลลิกรัม/เดซิลิตร ปริมาณเลือดที่ให้หล่นตัวรองของไตในหนึ่งนาทีต่ำ 9.03 มิลลิลิตร/นาที/1.73ตารางเมตร ดูแลให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำเป็น 0.45% NaCl 1,000 มิลลิลิตร ในอัตราหยด 80 มิลลิลิตร/ชั่วโมง ตามแผนการรักษาของแพทย์ และติดตามภาวะน้ำเกินหลังได้สารน้ำ ได้แก่ ปวดศีรษะ หายใจเร็ว ตื้น เหนื่อยหอบ ชีพจรร์ความดันโลหิตสูงขึ้น หลอดเลือดดำที่คอโป่งพอง หลังได้สารน้ำผู้ป่วยไม่มีอาการผิดปกติตั้งกล่าว บริเวณที่ให้สารน้ำไม่มีการอักเสบ บวม แดง ติดตามระดับน้ำตาลปลาญีวันละ 2 ครั้งก่อนอาหารเข้า และก่อนอาหารเย็น ระดับน้ำตาลปลาญี 110 – 135 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร สอนผู้ป่วยและญาติฉีดยาอาหารเข้า และก่อนอาหารเย็น ระดับน้ำตาลปลาญี 110 – 135 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร สอนผู้ป่วยและญาติฉีดยา Humulin 70/30 20 ยูนิตก่อนอาหารเข้า 30 นาที และฉีดยา Humulin 70/30 10 ยูนิตก่อนอาหารเย็น 30 นาที ญาติและผู้ป่วยเข้าในสิ่งที่สอนสามารถฉีดยาได้อย่างถูกต้องแต่ยังไม่ค่อยมั่นใจจึงพูดคุยให้กำลังใจและประเมินการฉีดยาอีกครั้งพรุ่งนี้เข้า ไม่มีอาการของน้ำตาลในเลือดต่ำ เช่น ใจสั่น เหนื่อยอatkตัวเย็น ซึมไม่รู้สึกตัว และไม่มีอาการของน้ำตาลในเลือดสูง ไม่มีอาการกระหายน้ำ ปัสสาวะบ่อย หายใจหอบ ค่าสัญญาณชีพ อุณหภูมิ 36.6 – 37.2 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 18 – 20 ครั้ง/นาที ชีพจร 74 - 82 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 114/60 – 131/70 มิลลิเมตรปอร์ต ค่าความดันโลหิตเฉลี่ย 78 – 90 สารน้ำเข้าร่างกาย 3,020 มิลลิลิตร สารน้ำออกจากร่างกาย 2,300 มิลลิลิตร หายใจไม่เหนื่อยหอบ นอนราบได้ ไม่มีบวมตามร่างกาย รับประทานอาหารธรรมดาง่ายดี หนาแน่น นอนหลับพักผ่อนได้

วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2566

ผู้ป่วยรู้สึกตัวดีตามตอบรู้เรื่อง หายใจ Room air ไม่มีเหนื่อยหอบ ค่าความอิมตัวของออกซิเจนในเลือด 99% สัญญาณชีพ อัตราการหายใจ 20 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 137/74 มิลลิเมตรปอร์ต ชีพจร 76 ครั้ง/นาที อุณหภูมิ 37.2 องศาเซลเซียส ดูแลให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำเป็น 0.45% NaCl 1,000 มิลลิลิตร ในอัตราหยด 80 มิลลิลิตร/ชั่วโมง ตามแผนการรักษาของแพทย์ ทำแน่นที่ให้สารน้ำไม่บวมแดง ติดตามระดับน้ำตาลในเลือดปลาญีก่อนอาหาร 2 ครั้ง ระดับน้ำตาลในเลือดปลาญี 123 – 151 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร ดูแลให้ผู้ป่วยฉีดยา Humulin 70/30 20 ยูนิตก่อนอาหารเข้า 30 นาที และ Humulin 70/30 10 ยูนิต ก่อนอาหารเย็น 30 นาที ฉีดเข้าใต้ชั้นผิวหนังบริเวณหน้าท้อง ตามแผนการรักษาของแพทย์ ประเมินการฉีดยาของผู้ป่วยสามารถทำได้ถูกต้องมีความมั่นใจมากขึ้น ประเมินอาการของภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำหลังได้รับยาฉีดลดน้ำตาลในเลือดได้แก่ ใจสั่น เหนื่อยอatkตัวเย็น ซึมไม่รู้สึกตัว ผู้ป่วยไม่มีอาการผิดปกติตั้งกล่าว ผู้ป่วยไม่มีอาการเหนื่อยหอบ เนื่องจากตัวเย็นใจสั่น นอนหลับพักผ่อนได้ สิหนาดซึ่นเข้ม แพทย์ตรวจเยี่ยมอาการผู้ป่วยแจ้งจำหน่ายในวันพรุ่งนี้ ได้วางแผนจำหน่ายซึ่งผู้ป่วยจากการประเมินยังขาดความรู้ในการดูแลตนเอง ได้ทบทวนและแนะนำขั้นตอนในการฉีดอินซูลินให้แก่ผู้ป่วยและถูกสวัสดิ์เป็นผู้ดูแล แนะนำการเก็บรักษายาฉีดเบาหวานในตู้เย็นในช่องปกติ ไม่เก็บยาที่ประทุมตู้เย็น เก็บไว้ได้ 1 เดือนหลังจากเปิดใช้ อธิบายปริมาณอินซูลินให้

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสราะ (ต่อ)

สรุปอาการและการแสดงรวมการรักษาของแพทย์ตั้งแต่รับไว้จนถึงจำหน่ายจากความดูแล (ต่อ)

วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2566 (ต่อ)

กลับไปฉีดต่อที่บ้านเป็น Humulin 70/30 20 ยูนิต ก่อนอาหารเช้า 30 นาที และยา Humulin 70/30 10 ยูนิต ก่อนอาหารเย็น 30 นาที ให้อัดเข้าขึ้นใต้ผิวนังบวบน้ำหน้าท้อง หรือหน้าขา อธิบายภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นได้แก่ ภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ เช่นมีอาการใจสั่น เหงื่อออกตัวเย็น เรียกไม้รู้สึกตัว ภาวะน้ำตาลในเลือดสูง เช่น มีอาการกระหายน้ำอ่อนเพลียคลื่นไส้ หมดสติ แนะนำรับประทานยาตามแพทย์สั่งอย่างต่อเนื่อง แนะนำการออกกำลังกายและรับประทานอาหารเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน ผู้ป่วยและญาติเข้าใจการปฏิบัติตัวเมื่อกลับบ้าน แนะนำรับประทานยาอย่างต่อเนื่องไม่หยุดยา ขาดยา หรือปรับยาเอง หากเดือนทางหรือออกจากบ้านให้พกยาติดตัวไปด้วยทุกรังสี แนะนำการดูแลตัวเองเกี่ยวกับโรคไตวัยเฉียบพลัน แนะนำลดอาหารรสเค็ม ไม่ใช้อาหารเผ็ด งดยาต้มยาหม้อ ยาสมุนไพร ดีมน้ำวันละ 6 – 8 แก้วต่อวัน สังเกตุบริมาณปัสสาวะลดน้อยลง ตัวบวม เหนื่อยหอบนอนราบไม่ได้ให้มาพับแพทย์ก่อนนัด ผู้ป่วยและญาติเข้าใจคำแนะนำไม่มีข้อซักถามเพิ่มเติม ค่าสัญญาณชีพ อุณหภูมิ 36.8 – 37.1 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 18 – 20 ครั้ง/นาที ชีพจร 76 - 84 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 130/68 – 137/71 มิลลิเมตรปอร์ท ค่าความดันโลหิตเฉลี่ย 89 – 93 มิลลิเมตรปอร์ท สารน้ำเข้าร่างกาย 3,116 มิลลิลิตร สารน้ำออกจากร่างกาย 3,200 มิลลิลิตร ปัสสาวะออกดีไม่มีหายใจเหนื่อยหอบ นอนราบได้ ไม่มีบวมตามตัว รับประทานอาหารธรรมดabeathanได้หมดถูก นอนหลับพักผ่อนได้

วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2566

ผู้ป่วยรู้สึกตัวดีสามตอบรู้เรื่อง หายใจ Room air ไม่มีเหนื่อยหอบ On heparin lock ที่แขนซ้าย ไม่มีการอักเสบ บวม แดง สัญญาณชีพ อัตราการหายใจ 20 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 132/69 มิลลิเมตรปอร์ท ชีพจร 82 ครั้ง/นาที อุณหภูมิ 36.5 องศาเซลเซียส ค่าการทำงานของไตเข้าค่าครีเอตินินลดลง 3.35 มิลลิกรัม/เดซิลิตร ปริมาณเลือดที่ให้เหลือตัวกรองของไตในหนึ่งนาทีเพิ่มขึ้น 17.98 มิลลิลิตร/นาที/1.73ตารางเมตร สารน้ำเข้าร่างกาย 1,300 มิลลิลิตร สารน้ำออกจากร่างกาย 1,450 มิลลิลิตร ปัสสาวะออกดีไม่มีหายใจเหนื่อยหอบ นอนราบได้ ไม่มีบวมตามตัว ติดตามระดับน้ำตาลในเลือดปัลส์นิ้ว ก่อนอาหาร 2 ครั้ง ระดับน้ำตาลในเลือดปัลส์นิ้วก่อนอาหารเช้าได้ 111 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร แพทย์มีแผนการรักษาให้ ยา Mixtard 70/30 20 ยูนิต ฉีดเข้าใต้ชั้นผิวนังบวบน้ำหน้าท้อง ก่อนอาหารเช้า และดูแลให้ยา glipizide 5 มิลลิกรัม 1 เม็ดก่อนอาหารเช้า ผู้ป่วยไม่มีอาการเหนื่อยหอบเย็น ใจสั่น ลมสับสน ค่าสัญญาณชีพ อุณหภูมิ 36.5 – 36.9 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 18 – 20 ครั้ง/นาที ชีพจร 74 - 82 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 126/78 – 132/69 มิลลิเมตรปอร์ท ค่าความดันโลหิตเฉลี่ย 90 – 94 มิลลิเมตรปอร์ท นอนหลับพักผ่อนได้ รับประทานอาหารธรรมดabeathanได้หมดถูก ตัวบวมลดลง สีหน้าสดชื่นขึ้น แพทย์ตรวจเยี่ยมอาการผู้ป่วย อนุญาตให้ผู้ป่วยกลับบ้านได้ ทบทวนและแนะนำการดูแลตัวเองเกี่ยวกับโรคไตวัยเฉียบพลัน แนะนำลดอาหารรสเค็ม ไม่ใช้อาหารเผ็ด งดยาต้มยาหม้อ ยาสมุนไพร แนะนำทานยาสม่ำเสมอไม่ขาดยา ดีมน้ำวันละ 6 – 8 แก้วต่อวัน สังเกตปริมาณปัสสาวะลดน้อยลง ตัวบวม เหนื่อยหอบนอนราบไม่ได้ให้มาพับแพทย์ ทบทวนและแนะนำขั้นตอนในการฉีดอินซูลินให้แก่ผู้ป่วยและญาติ และการเก็บรักษาในตู้เย็นแข็งปกติ ไม่แข็งมากที่ประทุมเย็น ยาจะมีอายุการใช้งาน 1 เดือนหลังเปิด ปริมาณยาฉีดอินซูลิน ยา Humulin 70/30 20 ยูนิต ก่อนอาหารเช้าและ ยา Humulin 70/30 10 ยูนิต

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสระ (ต่อ)

สรุปอาการและอาการแสดงรวมการรักษาของแพทย์ตั้งแต่รับไว้จนถึงจำหน่ายจากความดูแล (ต่อ)

วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2566 (ต่อ)

ก่อนอาหารเย็น มีเดินขึ้นได้ผิดหนังบริเวณหน้าท้องหรือหน้าขา ให้ผู้ป่วยกลับไปนอนที่บ้านอธิบายภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นได้แก่ ภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ เช่นมีอาการใจสั่น เหงื่ออออกตัวเย็น เรียกไม้รู้สึกตัว ภาวะน้ำตาลในเลือดสูง เช่นมีอาการกระหายน้ำ อ่อนเพลีย คลื่นไส้ หมดสติ แนะนำรับประทานยาตามแพทย์สั่งอย่างต่อเนื่อง แนะนำการออกกำลังกายและรับประทานอาหารเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน ผู้ป่วยและญาติเข้าใจการปฏิบัติตัวเมื่อกลับบ้าน แพทย์อนุญาตให้กลับบ้านได้ในวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2566 ไม่นัดตรวจที่โรงพยาบาลเดิมที่โรงพยาบาลสุพราษะแก้ว และให้ไปตรวจตามนัดเดิมที่โรงพยาบาลบุรีรัมย์ 9 มีนาคม 2566 ที่คลินิกอายุรกรรมทั่วไป เตรียมเอกสารประวัติการรักษา และผลตรวจทางห้องปฏิบัติการให้ผู้ป่วยไปตรวจตามนัดที่โรงพยาบาลเดิม รวมระยะเวลาการรักษาตัวในโรงพยาบาล 7 วันแพทย์จึงอนุญาตให้กลับบ้านได้ ก่อนจำหน่ายส่งข้อมูล Thai COC เพื่อติดตามเยี่ยมบ้าน และผลการรักษาต่อไป รวมวันที่รับไว้ดูแลทั้งหมด 7 วัน

สรุปข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล

1. มีภาวะของเสียคั่ง เนื่องจากมีภาวะไตวายเฉียบพลัน
2. ผู้ป่วยขาดความรู้ในการดูแลตนเองเกี่ยวกับภาวะไตวายเฉียบพลัน
3. มีภาวะความไม่สมดุลของอิเล็กโทรไลท์ในร่างกายเนื่องจากรับประทานอาหารได้น้อย
4. มีภาวะน้ำตาลในเลือดสูงเนื่องจากร่างกายไม่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้
5. เสียงต่อการเกิดแพลที่เท้า เนื่องจากสูญเสียการรับความรู้สึกของเส้นประสาทส่วนปลาย บริเวณเท้าทั้งสองข้าง
6. ผู้ป่วยและญาติติดกังวลเกี่ยวกับโรคที่เป็นอยู่เนื่องจากสภาพความเจ็บป่วยเรื้อรัง
7. ผู้ป่วยขาดความรู้ในการดูแลตนเองเกี่ยวกับโรคเบาหวาน

สรุปกรณีศึกษา

ชายไทย 67 ปี 7 วันก่อนมาขาดยาเบาหวานและยาความดัน 3 วันก่อนมามีอาการเหนื่อย อ่อนเพลียเบื่ออาหาร ทานอาหารได้น้อยจึงไปที่โรงพยาบาลเข้ากระบวนการรักษาที่อุบัติเหตุและฉุกเฉินผู้ป่วยรู้สึกตัวดี หายใจ Room air ไม่เหนื่อยหอบ มีอาการอ่อนเพลีย ระดับน้ำตาลในเลือด 563 มิลลิกรัม/เดซิลิตร Load สารน้ำทางหลอดเลือดดำ 0.9%NaCl 1,000 มิลลิลิตร ต่อชั่วโมง 0.9%NaCl 150 มิลลิลิตร/ชั่วโมง และให้ Humulin R 10 ยูนิต ผสมใน 0.9%NaCl 99 มิลลิลิตร ให้ทางหลอดเลือดดำ 10 มิลลิลิตรทันที ต่อชั่วโมงอัตรา 10 มิลลิลิตร/ชั่วโมง ผลตรวจน้ำตาลในเลือดลดลง 339 มิลลิกรัม/เดซิลิตร ไม่พบคีโตนในปัสสาวะ ค่าการทำงานของไต ครีเอตินินสูง 8.48 มิลลิกรัม/เดซิลิตร eGFR 5.85 หยดให้ Humulin R ทางหลอดเลือดดำ

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระ (ต่อ)

สรุปกรณีศึกษา(ต่อ)

และลดสารน้ำ 0.9%NaCl 1,000 มิลลิลิตร อัตรา 100 มิลลิลิตร/ชั่วโมงและพิจารณาส่งรักษาที่โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสะแก้วด้วยภาวะไตawayเฉียบพลันและระดับน้ำตาลในเลือดสูง แรกรับที่หอผู้ป่วยอายุรกรรมรวม ผู้ป่วยรู้สึกตัวดีตามตอบรู้เรื่อง หายใจ Room air ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในเลือด 99% หายใจไม่เหนื่อย สัญญาณชีพ อุณหภูมิ 36.8 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 20 ครั้ง/นาที ชีพจร 82 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 123/64 มิลลิเมตรปอร์ท มีอาการอ่อนเพลีย ผลกระทบดับน้ำตาลในเลือดปลายนิ้วแรกรับ 245 มิลลิกรัม/เดซิลิตร ไม่มีอาการใจสั่น กระหายน้ำ ดูแลให้ยา Humulin R 10 ยูนิต และให้เจาะน้ำตาลในเลือดปลายนิ้วก่อนอาหารวันละ 4 ครั้งมี Humulin R ให้ฉีดเข้าทางขั้นใต้ผิวนังเข้าวันที่ 4 ระดับน้ำตาลในเลือดปลายนิ้วเริ่มลดลง ระดับน้ำตาลในเลือดปลายนิ้วก่อนอาหารเช้า 237 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร Humulin 70/30 20 ยูนิต ฉีดเข้าทางขั้นใต้ผิวนัง แพทย์พิจารณาเพิ่มยา glipizide 5 มิลลิกรัม 1 เม็ดก่อนอาหารเช้า ระดับน้ำตาลในเลือดปลายนิ้วก่อนอาหารเย็นได้ 291 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร ให้ยา Humulin 70/30 10 ยูนิต ใต้ชั้นผิวนัง และ glipizide 5 มิลลิกรัม 1 เม็ดก่อนอาหารเย็นวันที่ 5 ระดับน้ำตาลปลายนิ้วเข้าสู่ปกติ 110 – 135 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร สอนผู้ป่วยและญาติฉีดยา Humulin 70/30 20 ยูนิตก่อนอาหารเช้า และฉีดยา Humulin 70/30 10 ยูนิตก่อนอาหารเย็น 30 นาที เข้าทางใต้ชั้นผิวนัง ผู้ป่วยและญาติสามารถทำได้ไม่พบภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ ผู้ป่วยมีภาวะไตawayเฉียบพลัน พบค่าครีเอตินินสูง 8.48 มิลลิกรัม/เดซิลิตร eGFR 5.85 ผู้ป่วยมีภาวะความไม่สมดุลของเกลือแร่ในร่างกาย พบค่าโซเดียมต่ำได้ 125 มิลลิโมล/ลิตร ดูแลให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำเป็น 0.9 % Nacl 1,000 มิลลิลิตร ในอัตราหยด 100 มิลลิลิตร/ชั่วโมง ติดตามสัญญาณชีพทุก 4 ชั่วโมง ค่าสัญญาณชีพ อุณหภูมิ 36.8 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 20 ครั้ง/นาที ชีพจร 84 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 123/64 มิลลิเมตรปอร์ท ปริมาณสารน้ำเข้าร่างกาย 3,000 มิลลิลิตร สารน้ำออกจากร่างกาย 1,500 มิลลิลิตรไม่มีบวมตามร่างกาย ผู้ป่วยมีอาการอ่อนเพลียรับประทานอาหารได้น้อย 5-6 คำ ค่าครีเอตินินสูง 9.25 มิลลิกรัม/เดซิลิตร eGFR 5.27 ค่าโซเดียมเพิ่มขึ้นเป็น 129 มิลลิโมล/ลิตร ดูแลให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำเป็น 0.9 % Nacl 1,000 มิลลิลิตร ในอัตราหยด 100 มิลลิลิตร/ชั่วโมง วันที่ 5 ค่าครีเอตินินสูง 5.92 มิลลิกรัม/เดซิลิตร eGFR เพิ่มขึ้นเป็น 9.03 ดูแลให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ 0.45% Nacl 1,000 มิลลิลิตร ในอัตราหยด 80 มิลลิลิตร/ชั่วโมง ไม่มีบวมตามร่างกาย 16 กุณภาพพันธ์ 2566 ทำการทำงานของไตได้ดีขึ้น ค่าครีเอตินินลดลง 3.35 มิลลิกรัม/เดซิลิตร eGFR เพิ่มขึ้น 17.98 สารน้ำเข้าร่างกาย 1,300 มิลลิลิตร สารน้ำออกจากร่างกาย 1,450 มิลลิลิตร ไม่มีบวมตามร่างกาย ค่าสัญญาณชีพ อุณหภูมิ 36.5 – 36.9 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 18 – 20 ครั้ง/นาที ชีพจร 74 - 82 ครั้ง/นาที ความดันโลหิต 126/78 – 132/69 มิลลิเมตรปอร์ท ค่าความดันโลหิตเฉลี่ย 90 – 94 มิลลิเมตรปอร์ท นอนหลับพักผ่อนได้ รับประทานอาหารเบาหวานได้หมดถ้าดี สีหน้าสดขึ้นขึ้น แพทย์อนุญาตให้กลับบ้านให้ไปตรวจตามนัดเดิมที่โรงพยาบาลบุรีรัมย์ 9 มีนาคม 2566 ที่ รวมระยะเวลาการรักษาตัวในโรงพยาบาล 7 วันแพทย์จึงอนุญาตให้กลับบ้านได้ ก่อนกำหนดนัดส่งข้อมูล Thai COC เพื่อติดตามเยี่ยมบ้าน และผลการรักษาต่อไป รวมวันที่รับไว้ดูแลทั้งหมด 7 วัน

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.2 ขั้นตอนการดำเนินการ

1. ศึกษาสถิติ ข้อมูลการเจ็บป่วยด้วยโรคต่างๆ
2. เลือกเรื่องที่จะศึกษา และกรณีศึกษาจากผู้ป่วยที่มารับบริการ
3. ศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับกรณีศึกษา ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ การตรวจร่างกายประเมินสภาพผู้ป่วย และแผนการดูแลรักษาของแพทย์
4. ศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสารวิชาการ วารสารที่เกี่ยวข้อง และประสบการณ์
5. ปรึกษาพยาบาลชำนาญการและอายุรแพทย์โรคติดผู้รักษา
6. นำข้อมูลที่ได้มารวบรวม และวิเคราะห์ปัญหา
7. วางแผนให้การพยาบาลตามกระบวนการพยาบาล โดยเน้นการพยาบาลแบบองค์รวม
8. ปฏิบัติการพยาบาลตามแผนการพยาบาล และประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลตามแผนการพยาบาลที่กำหนด
9. สรุปกรณีศึกษา วิจารณ์ และให้ข้อเสนอแนะ
10. จัดทำเอกสาร พิมพ์ตรวจสอบความถูกต้อง

4.3. เป้าหมายของงาน

เพื่อให้การพยาบาลผู้ป่วยที่มีภาวะไตวายเฉียบพลันและมีโรคร่วมได้รับความปลอดภัยไม่มีภาวะแทรกซ้อน

5. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)

5.1 ผลสำเร็จของงานเชิงปริมาณ

ให้การพยาบาลผู้ป่วยที่มีภาวะไตวายเฉียบพลันและมีโรคร่วม จำนวน 1 ราย รับไว้ในกรดูแลตั้งแต่วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 23.29 น. ถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 13.00 น. รวมระยะเวลาที่ดูแล 7 วัน

5.2 ผลสำเร็จของงานเชิงคุณภาพ

1. ผู้ป่วยและญาติมีความพึงพอใจในการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคไตวายเฉียบพลันและโรคร่วม
2. ผู้ป่วยโรคไตวายเฉียบพลันและโรคร่วม ได้รับการดูแลที่ถูกต้องตามมาตรฐานการพยาบาล ปลอดภัย ไม่มีภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรง

6. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติการพยาบาลโรคไตวายเฉียบพลันและโรคร่วม
2. ใช้ในการพัฒนาระบบการพยาบาลผู้ป่วยโรคไตวายเฉียบพลันและโรคร่วมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อน
3. เป็นแนวทางประกอบการนิเทศงานบุคลากรทางการพยาบาล

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

7. ความยุ่งยากและข้อซ้อนในการดำเนินการ

จากการศึกษาผู้ป่วยพบว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้ป่วยเกิดภาวะไตวายเฉียบพลันและภาวะน้ำตาลในเลือดสูงในครั้งนี้เนื่องจากผู้ป่วยขาดยาเบาหวานและความดันโลหิตเป็นเวลา 1 สัปดาห์ ซึ่งผู้ป่วยและญาติมองว่าไม่ได้เป็นปัญหาใหญ่รวมทั้งไม่ได้มีการคุมอาหารรับประทานอาหารทั่วไป BMI 26.77 อยู่ในเกณฑ์อ้วน และโรคเบาหวานและโรคความดันโลหิตสูงเป็นการเจ็บป่วยเรื้อรัง ต้องดูแลสุขภาพและการรักษาอย่างต่อเนื่อง ป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่จะเกิดขึ้นจากการเสียหน้าที่ของไต ระบบหัวใจและหลอดเลือด ระบบเลือด ภาวะแทรกซ้อนของตาและการเสื่อมของปลายประสาทผู้ป่วยและญาติต้องทราบถึงความสำคัญของการทานยาโรคประจำตัวอย่างสม่ำเสมอ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรค การปฏิบัติตัว และแผนการรักษาเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นและเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยได้ซักถามข้อสงสัยต่างๆ รวมทั้งเน้นย้ำเกี่ยวกับการทานยาอย่างต่อเนื่อง การฉีดยาเบาหวานอย่างสม่ำเสมอ การเตรียมยา ก่อนเดินทาง หรือหากลืมควรทำเช่นไร และการมาตรวจตามนัด การดูแลผู้ป่วยรายนี้ต้องดูแลอย่างต่อเนื่อง ในกรณีออกจากโรงพยาบาลต้องประสานงานกับศูนย์บริการสาธารณสุขให้ติดตามเยี่ยมบ้านต่อไป

8. ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ

1. ผู้ป่วยขาดความรู้เรื่องไตวายเฉียบพลัน
2. ผู้ป่วยไม่คุมอาหารจึงไม่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลให้อยู่ในเกณฑ์ปกติได้
3. ผู้ป่วยขาดแรงจูงใจในการดูแลตนเองจึงทำให้ขาดยาเบาหวานและยาความดัน เนื่องจากเป็นโรคเรื้อรังนานนาน

9. ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ป่วยโรคไตวายเฉียบพลันยังขาดความรู้ความเข้าใจ เรื่องการดูแลตนเอง การควบคุมอาหารที่ช่วยฟื้นฟูได้ ผู้ป่วยจึงจำเป็นต้องเรียนรู้เรื่องการดูแลตนเองและควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. ผู้ป่วยโรคเบาหวานยังขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการดูแลตนเอง การควบคุมระดับน้ำตาลและการควบคุมอาหารของตัวผู้ป่วยเองสำคัญที่สุด ผู้ป่วยจึงจำเป็นต้องเรียนรู้เรื่องการดูแลตนเองและควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. การดูแลผู้ป่วยควรส่งเสริมให้ครอบครัวมีส่วนสำคัญในการดูแล การพูดคุยให้กำลังใจ การควบคุมอาหารลดเค็ม การดีมน้ำอย่างเพียงพอ การควบคุมระดับน้ำตาลเนื่องจากจะช่วยให้ผู้ป่วยสามารถเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตรือการควบคุมโรคที่เหมาะสมได้

10. การเผยแพร่ผลงาน

ประชุมวิชาการประจำเดือนในหน่วยงาน

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

11. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน

นางสาวอรกัญญา สมศรี สัดส่วนผลงาน 100%

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) อร กัญญา สมศรี

(นางสาวอรกัญญา สมศรี)

(ตำแหน่ง) พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ

(วันที่) ๑๐ / ๗ ๒๕๖๑

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
1. นางสาวอรกัญญา สมศรี	อร กัญญา สมศรี

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....

(นางเพ็ญแข แรมจินดา)

ตำแหน่ง หัวหน้าหอผู้ป่วยอายุรกรรมรวม
(วันที่) 12 / พฤษภาคม / 2566

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ).....

(นางสาวรัตนा ด่านปรีดา)

ตำแหน่ง หัวหน้าพยาบาล(พยาบาลวิชาชีพเชี่ยวชาญ)
(วันที่) 18 พฤษภาคม 2566

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ).....

(นายสมคิด ยืนประโคน)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรະแก้ว
(วันที่) 28 พฤษภาคม 2566

ผู้บังคับบัญชาที่เห็นอธิบายไป

(ลงชื่อ).....

(นายรา鹏ษ์ กีโป)

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสระแก้ว
ตำแหน่ง.....

(วันที่) 30 พฤษภาคม 2566

**แบบการเสนอข้อเสนอแนะวิธีการพัฒนางานหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ)**

1.เรื่อง ป้ายช่วยบอกตำแหน่งของท่อช่วยหายใจ

2.หลักการและเหตุผล

การใส่ท่อช่วยหายใจและใส่เครื่องช่วยหายใจเป็นเครื่องมือทางการแพทย์ที่มีความสำคัญสำหรับผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะวิกฤตหรือหยุดหายใจส่วนใหญ่เกิดจากภาวะการหายใจล้มเหลว(Respiratory failure) เป็นภาวะซึ่งระบบหายใจทำหน้าที่แลกเปลี่ยนกําชออกซิเจนกับกําชcarbon dioxideได้ไม่เพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย ทำให้มีระดับออกซิเจนในเลือดแดงต่ำ (Hypoxia) หรือมีคาร์บอนไดออกไซด์คั่งในเลือดมาก (Hypercapnia) เป็นภาวะที่เป็นผลมาจากการ เป็นโรคต่างๆ มีทั้งชนิดที่เกิดขึ้นเฉียบพลัน และแบบเรื้อรัง ทำให้ผู้ป่วย ต้องอยู่ในภาวะวิกฤต มีปัญหาที่ต้องได้รับดูแล อย่างใกล้ชิด มีความเสี่ยงที่อาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้(บุษบา อัครวนสกุล, เครื่องวัลล์ แวงวรณ์, และนงเนิร์ มงคลอธิเทว, 2563) รวมทั้งมีความเสี่ยงด้านความปลอดภัย และความเสี่ยงที่เกิดจากภาวะแทรกซ้อนของการใส่ท่อช่วยหายใจและเครื่องช่วยหายใจ ซึ่งรวมถึง ความเจ็บปวดจากการใส่ท่อช่วยหายใจ และการตุบเติมหواء ความรู้สึกอืดอัดไม่สุขสบาย เป็นผลให้ ผู้ป่วยเกิดภาวะกระสับกระส่าย/กระวนกระวาย (Agitation) หายใจไม่สัมพันธ์กับเครื่องช่วยหายใจ ร่างกายจึงขาดออกซิเจนเพิ่มมากขึ้น ผลกระทบ ที่ตามมาคือการเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ (adversed event) ขึ้น ที่สำคัญคือการเลื่อนหลุดของท่อช่วยหายใจ ซึ่งการเลื่อนหลุดของท่อช่วยหายใจเป็น เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นบ่อยในหอผู้ป่วย จากซึ่งผลกระทบจากการเลื่อนหลุดของท่อช่วยหายใจ ทำให้เกิดการบาดเจ็บของกล่องเสียง และสายเสียง การบาดเจ็บบริเวณหลอดลม และเกิดความผิดปกติของระบบการไหลเวียนโลหิต เกิดภาวะหัวใจเต้นผิดจังหวะ และพบว่าการใส่ท่อช่วยหายใจซ้ำ มีผลทำให้ เกิดภาวะพร่องออกซิเจน ภาวะล้มเหลวของระบบหายใจ หยุดหายใจและหัวใจหยุดเต้นได้ รวมถึงเกิดอุบัติการณ์การติดเชื้อปอด อักเสบจากการใส่เครื่องช่วยหายใจเพิ่มขึ้น (บังอร นาคฤทธิ์, อำนวย นามวงศ์พรม, และน้ำอ้อย ภักดีวงศ์, 2558)

หอผู้ป่วยอายุรกรรมรวม กลุ่มงานการพยาบาลผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลสมเด็จพระบูพาราช ระยะแรก ในปี 2564 - 2566 มีผู้ป่วยใส่ท่อช่วยหายใจ จำนวน 128 ราย, 233 ราย และ 237 รายตามลำดับ พบว่ามีการเลื่อนตำแหน่งของท่อช่วยหายใจ 20 ครั้ง, 32 ครั้ง และ 30 ครั้งตามลำดับ (ศูนย์สารสนเทศโรงพยาบาลสมเด็จพระบูพาราชระยะแรก, 2566) ซึ่งในหอผู้ป่วยอายุรกรรมรวมมีการติดผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจเพื่อป้องกันการเลื่อนตำแหน่งของท่อช่วยหายใจ โดยการเปลี่ยนพลาสเตอร์ยืดท่อช่วยหายใจทุกวันหรือติดผูกยึดผู้ป่วยในกรณีผู้ป่วยไม่รู้สึกตัวหรือวุ่นวาย การตรวจสอบcuff leak test ทุกวันทุกเรhtar หรือในระหว่างวันที่ทำการพยาบาลผู้ป่วย ทั้งการพลิกตะแคงตัว เช็คตัว เปลี่ยนเสื้อผ้า มีโอกาสทำให้ท่อช่วยหายใจเลื่อนจากตำแหน่งได้ซึ่งมีการตรวจสอบตำแหน่งของท่อช่วยหายใจหลังทำการติดผูกผู้ป่วย แต่ยังพบว่า มีการเลื่อนตำแหน่งของท่อช่วยหายใจเนื่องมาจากในระหว่างวันพยาบาลเจ้าของไข้ใช้การจัดจำตำแหน่งของท่อช่วยหายใจในแต่ละเตียง ซึ่งทำให้เกิดคลาดเคลื่อนหรือหลงลืมได้ เนื่องจากหอผู้ป่วยอายุรกรรมรวมเป็นหอผู้ป่วยสามัญอัตราการดูแลผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจคือพยาบาล 1 คนต่อผู้ป่วยใส่ท่อช่วยหายใจ 4 ราย

ดังนั้นผู้เสนอผลงานจึงมีแนวคิดในการจัดทำ ป้ายช่วยบอกตำแหน่งของท่อช่วยหายใจ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยบอกตำแหน่งของท่อช่วยหายใจได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำมากขึ้นเพื่อลดความ

คลาดเคลื่อนในการตรวจสอบการเลื่อนตำแหน่งของท่อช่วยหายใจ และแก้ไขก่อนเกิดการเลื่อนหลุดของท่อช่วยหายใจที่อาจเกิดอันตรายต่อผู้ป่วย โดยพยาบาลประจำห้องผู้ป่วยอายุรกรรมรวมติดแผ่นป้ายไว้ที่หัวเตียงของผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจตั้งแต่แรกรับเพื่อให้พยาบาลตรวจสอบต่อๆ ไปตรวจเช็คตำแหน่งท่อช่วยหายใจระหว่างวันได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วมากขึ้น

3.บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

แนวความคิด บทวิเคราะห์/แนวคิดข้อเสนอ

การใส่ท่อช่วยหายใจและใส่เครื่องช่วยหายใจเป็นเครื่องมือทางการแพทย์ที่มีความสำคัญสำหรับผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะวิกฤตหรือหยุดหายใจส่วนใหญ่เกิดจากภาวะการหายใจล้มเหลว(Respiratory failure) เป็นภาวะซึ่งระบบหายใจทำหน้าที่แลกเปลี่ยนกําชออกซิเจนกับกําคาร์บอนไดออกไซด์ ได้ไม่เพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย ทำให้มีระดับออกซิเจนในเลือดตกต่ำ (Hypoxia) หรือมีคาร์บอนไดออกไซด์คั่งในเลือดมาก (Hypercapnia) เป็นภาวะที่เป็นผลมาจากการ เป็นโรคต่างๆ มีทั้งชนิดที่เกิดขึ้นเฉียบพลัน และแบบเรื้อรัง ทำให้ผู้ป่วย ต้องอยู่ในภาวะวิกฤต มีปัญหาที่ต้องได้รับดูแล อย่างใกล้ชิด มีความเสี่ยงที่อาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้(บุษบา อัครวนสกุล, เครือวัลย์ แวงวรรณ, และนงเยาว์ มงคลอิทธิเวช, 2563) รวมทั้งมีความเสี่ยงด้านความปลอดภัย และความเสี่ยงที่เกิดจากภาวะแทรกซ้อนของการใส่ท่อช่วยหายใจและเครื่องช่วยหายใจ ซึ่งรวมถึง ความเจ็บปวดจากการใส่ท่อช่วยหายใจ และการดูดเสมหะ ความรู้สึกอึดอัดไม่สุขสบาย เป็นผลให้ ผู้ป่วยเกิดภาวะกระสับกระส่าย/กระวนกระวาย (Agitation) หายใจไม่สัมพันธ์กับเครื่องช่วยหายใจ ร่างกายจึงขาดออกซิเจนเพิ่มมากขึ้น ผลกระทบ ที่ตามมาคือการเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ (adversed event) ขึ้น ที่สำคัญคือการเลื่อนหลุดของท่อช่วยหายใจ ซึ่งการเลื่อนหลุดของท่อช่วยหายใจเป็น เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นบ่อยในห้องผู้ป่วย จากซึ่งผลกระทบจากการเลื่อนหลุดของท่อช่วยหายใจ ทำให้เกิดการบาดเจ็บของกล่องเสียง และสายเสียง การบาดเจ็บบริเวณหลอดลม และเกิดความผิดปกติของระบบการไหลเวียนโลหิต เกิดภาวะหัวใจเต้นผิดจังหวะ และพบว่าการใส่ท่อช่วยหายใจเข้า มีผลทำให้ เกิดภาวะพร่องออกซิเจน ภาวะล้มเหลวของระบบหายใจ หยุดหายใจและหัวใจหยุดเต้นได้ รวมถึงเกิดอุบัติการณ์การติดเชื้อปอด อักเสบจากการใส่เครื่องช่วยหายใจเพิ่มขึ้น (บงอร นาคฤทธิ์, อำนาจ พนมวงศ์พรหม, และน้ำอ้อย ภักดีวงศ์, 2558)

ในห้องผู้ป่วยอายุรกรรมรวม จากการค้นหาสาเหตุของการเลื่อนตำแหน่งของท่อช่วยหายใจพบว่า ผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจเกิดความไม่สุขสบาย วุ่นวาย ดื้ินไปมา มีความคลาดเคลื่อนในการตรวจสอบตำแหน่งของท่อช่วยหายใจคือพยาบาลเจ้าของไข้จดจำตำแหน่งของท่อช่วยหายใจในแต่ละเตียงไม่ได้ และไม่มีอุปกรณ์ในการในการช่วยบอกร่องรอยของท่อช่วยหายใจที่อยู่ในบริเวณเตียงผู้ป่วยที่สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน ผู้เสนอผลงานจึงเห็นความสำคัญของการตรวจสอบการเลื่อนตำแหน่งของท่อช่วยหายใจโดยมีอุปกรณ์ที่เหมาะสมสามารถช่วยบอกร่องรอยของท่อช่วยหายใจได้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานการพยาบาลผู้ป่วย โดยใช้แนวคิดของ 2P Safety หนึ่งในนั้นคือ Patient Safety Goals คือเป้าหมายความปลอดภัยของผู้ป่วย โดยมีหัวข้อของ Line, Tube, and Catheter & Laboratory (สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล(องค์การมหาชน), 2561) การลดอุบัติการณ์ของการเลื่อนหลุดของท่อช่วยหายใจที่เป็นปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้ผู้ป่วยพักรักษาตัวในโรงพยาบาลนานขึ้น จึงค้นคว้าข้อมูลนำมาร่วมแผนการพยาบาลเพื่อจัดทำป้ายช่วยบอกร่องรอยของท่อช่วยหายใจ หลังจากนั้นจึงนำแผนที่ได้วางไว้มาปฏิบัติและประเมินผลตามจุดมุ่งหมายต่อไป

ดังนั้นผู้เสนอผลงานจึงมีแนวคิดในการจัดทำป้ายช่วยบอกรำนาดของท่อช่วยหายใจขึ้น โดยการจัดทำเป็นแผ่นพิวเจอร์บอร์ดพร้อมสายคล้อง ตัดตัวเลขของขนาดท่อช่วยหายใจ และตัวเลขความลึกของท่อช่วยหายใจเคลือบด้วยแผ่นพลาสติกเพื่อให้มองเห็นชัดเจนและง่ายต่อการทำความสะอาด โดยมุ่งหวังว่าการนำป้ายไปใช้กับผู้ป่วยจะลดการเลื่อนตำแหน่งของท่อช่วยหายใจ เหมาะสมตามแนวทางปฏิบัติ และบุคลากรทางการพยาบาลที่ได้ใช้ป้ายนี้มีความพึงพอใจ สามารถปฏิบัติตามมาตรฐานการพยาบาล ทำให้เกิดคุณภาพการพยาบาลที่ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อลดอุบัติการณ์การเลื่อนตำแหน่งของท่อช่วยหายใจในหอผู้ป่วยอายุรกรรมรวม
2. เพื่อให้พยาบาลวิชาชีพทุกคนในหอผู้ป่วยอายุรกรรมรวมมีการนำป้ายช่วยบอกรำนาดของท่อช่วยหายใจ มาใช้ในผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจทุกราย
3. เพื่อให้หอผู้ป่วยอายุรกรรมรวมมีป้ายช่วยบอกรำนาดของท่อช่วยหายใจ

ระยะเวลาดำเนินการ

เดือน มกราคม 2567 – มีนาคม 2567

กลุ่มเป้าหมาย

1. ผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจทุกราย ในหอผู้ป่วยอายุรกรรมรวม
2. พยาบาลในหอผู้ป่วยอายุรกรรมรวม

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ศึกษาค้นคว้าจากตำรา งานวิจัยต่างๆ อินเทอร์เน็ต เรื่องผู้ป่วยใส่ท่อช่วยหายใจและการเลื่อนตำแหน่งของท่อช่วยหายใจ
2. ปรึกษาหัวหน้าหอผู้ป่วยอายุรกรรมรวม เพื่อขอความคิดเห็นและคำแนะนำ
3. ดำเนินการจัดทำป้ายช่วยบอกรำนาดของท่อช่วยหายใจ ประกอบด้วย
 - 3.1. แผ่นป้ายที่สามารถแขวนได้ขนาด 10×15 เซนติเมตร
 - 3.2. ตัวเลขสำหรับขนาดของท่อช่วยหายใจ
 - 3.3. ตัวเลขสำหรับความลึกของท่อช่วยหายใจหน่วยเป็น เซนติเมตร
4. จัดแผ่นป้ายช่วยบอกรำนาดของท่อช่วยหายใจ พร้อมนำเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อใช้กับผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจ
5. ประชุมชี้แจงทีมบุคลากรทางการพยาบาลให้รับรู้และเข้าใจ เพื่อนำป้ายช่วยบอกรำนาดของท่อช่วยหายใจ ไปใช้กับผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจ
6. นำไปใช้ในหน่วยงาน
7. วิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. พยาบาลวิชาชีพทุกคนในหอผู้ป่วยอายุรกรรมรวมมีความพึงพอใจจากการใช้งานป้ายช่วยบอกรำนาดของท่อช่วยหายใจ
2. ผู้ป่วยไม่ต้องใส่ท่อช่วยหายใจซ้ำ และลดระยะเวลาการพักรักษาตัวในโรงพยาบาล

5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. อุบัติการณ์การเลื่อนตำแหน่งของท่อช่วยหายใจในหอผู้ป่วยอายุรกรรมรวม จำนวน 0 ครั้ง
2. พยาบาลวิชาชีพทุกคนในหอผู้ป่วยอายุรกรรมรวมมีการใช้งานป้ายช่วยบอกตำแหน่งของท่อช่วยหายใจกับผู้ป่วยใส่ท่อช่วยหายใจทุกราย ร้อยละ 100

(ลงชื่อ ๐๗ กันยายน ๒๕๖๑)

(นางสาวอรกัญญา สมศรี)

(วันที่) ๑๐ / กันยายน / ๒๕๖๑

ผู้ขอประเมิน